

Dziennik Urzędowy

L 251

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

25 września 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie Komisji (UE) nr 845/2010 z dnia 23 września 2010 r. ustanawiające zakaz połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Portugalii** 1
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 846/2010 z dnia 24 września 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3
- Rozporządzenie Komisji (UE) nr 847/2010 z dnia 24 września 2010 r. dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu wrzesień 2010 r. 5

DECYZJE

2010/570/UE, Euratom:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 13 września 2010 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.** 8

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

2010/571/UE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 24 września 2010 r. zmieniająca, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień w przypadku zastosowania ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli lub polibromowanych eterów difenylowych (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6403) ⁽¹⁾.....** 28

ZALECENIA

2010/572/UE:

- ★ **Zalecenie Komisji z dnia 20 września 2010 r. w sprawie regulowanego dostępu do sieci dostępu nowej generacji ⁽¹⁾** 35

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 845/2010

z dnia 23 września 2010 r.

ustanawiające zakaz połowów tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym przez statki pływające pod banderą Portugalii

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa⁽¹⁾, w szczególności jego art. 36 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 53/2010 z dnia 14 stycznia 2010 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2010 rok dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach UE oraz w odniesieniu do statków UE na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽²⁾, określa kwoty na rok 2010.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2010 r.
- (3) Należy zatem zakazać działalności połowowej w odniesieniu do wspomnianego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2010 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się działalności połowowej w odniesieniu do stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. W szczególności zakazuje się zatrzymywania na burcie, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 września 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,

Lowri EVANS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 21 z 26.1.2010, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	27/T&Q
Państwo członkowskie	Portugalia
Stado	BFT/AE045W
Gatunek	Tuńczyk błękitnoplekwy (<i>Thunnus thynnus</i>)
Obszar	Ocean Atlantycki na wschód od 45° długości geograficznej zachodniej oraz Morze Śródziemne
Data	23.7.2010

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 846/2010**z dnia 24 września 2010 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 25 września 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY**Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MA	82,9
	MK	47,2
	TR	50,2
	XS	58,9
	ZZ	59,8
0707 00 05	TR	127,9
	ZZ	127,9
0709 90 70	TR	116,5
	ZZ	116,5
0805 50 10	AR	100,5
	CL	118,6
	IL	127,5
	TR	104,9
	UY	139,0
	ZA	106,2
	ZZ	116,1
0806 10 10	TR	120,9
	ZZ	120,9
0808 10 80	AR	63,5
	BR	68,3
	CL	91,6
	NZ	103,2
	US	128,5
	ZA	92,8
	ZZ	91,3
0808 20 50	CN	54,1
	ZA	88,6
	ZZ	71,4
0809 30	TR	149,8
	ZZ	149,8
0809 40 05	BA	53,5
	MK	45,0
	ZZ	49,3

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 847/2010**z dnia 24 września 2010 r.****dotyczące wydawania pozwoleń na przywóz ryżu w ramach kontyngentów taryfowych otwartych
rozporządzeniem (WE) nr 327/98 dla podokresu wrzesień 2010 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 2,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 327/98 z dnia 10 lutego 1998 r. otwierające niektóre kontyngenty celne na przywóz ryżu i ryżu łamanego oraz stanowiące o administrowaniu nimi ⁽³⁾, w szczególności jego art. 5 akapit pierwszy,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 327/98 otworzyło niektóre kontyngenty taryfowe na przywóz ryżu i ryżu łamanego i ustanowiło zarządzanie nimi według krajów pochodzenia i w podziale na podokresy zgodnie z załącznikiem IX do wymienionego rozporządzenia.
- (2) Podokres we wrześniu jest czwartym podokresem dla kontyngentów przewidzianych w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98 i trzecim podokresem dla kontyngentów przewidzianych w lit. d) tego ustępu i pierwszym podokresem dla kontyngentu przewidzianego w lit. e) tego ustępu.
- (3) Z komunikatu sporządzonego zgodnie z art. 8 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98 wynika, że w odniesieniu do kontyngentu(-ów) o numerze (numerach) porządkowym(-ych) 09.4118 – 09.4119 – 09.4168 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych września 2010 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 wymienionego rozporządzenia odnoszą się do ilości większej niż ilość dostępna. Należy zatem określić, na jakie ilości pozwolenia na przywóz mogą być wydawane, poprzez

ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski dla danego(-ych) kontyngentu(-ów).

- (4) Ponadto z wymienionego wyżej komunikatu wynika, że w odniesieniu do kontyngentu(-ów) o numerze (numerach) porządkowym(-ych) 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4117 wnioski złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych września 2010 r. zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 327/98 odnoszą się do ilości mniejszej niż ilość dostępna.
- (5) Ilości niewykorzystane dla podokresu wrzesień w odniesieniu do kontyngentu(-ów) o numerze (numerach) porządkowym(-ych) 09.4127 – 09.4128 – 09.4129 – 09.4130 zostają przeniesione do kontyngentu o numerze porządkowym 09.4138 na następny podokres obowiązywania kontyngentu zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 327/98.
- (6) Należy zatem ustalić w odniesieniu do kontyngentu(-ów) o numerze (numerach) porządkowym(-ych) 09.4138 i 09.4168 całkowite ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu zgodnie z art. 5 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 327/98.
- (7) W celu zapewnienia efektywnego zarządzania procedurą wydawania pozwoleń na przywóz niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie niezwłocznie po jego opublikowaniu,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wnioski o pozwolenia na przywóz ryżu objętego kontyngentami o numerach porządkowych 09.4118 – 09.4119 – 09.4168, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, złożone w ciągu pierwszych dziesięciu dni roboczych września 2010 r., stanowią podstawę do wydania pozwoleń na ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, pomnożone przez współczynniki przydziału ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Całkowite ilości dostępne w ramach kontyngentu(-ów) o numerze (numerach) porządkowym(-ych) 09.4138 i 09.4168, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 327/98, w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu ustala się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13.

⁽³⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.1998, s. 5.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2010 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich*

ZAŁĄCZNIK

Ilości, które mają zostać przydzielone w podokresie obowiązywania kontyngentu wrzesień 2010 r., oraz ilości dostępne w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 327/98

a) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres wrzesień 2010 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie październik 2010 r. (w kg)
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4127	— ⁽¹⁾	
Tajlandia	09.4128	— ⁽¹⁾	
Australia	09.4129	— ⁽¹⁾	
Inne pochodzenie	09.4130	— ⁽²⁾	
Wszystkie kraje	09.4138		4 127 145

⁽¹⁾ Wnioski obejmują ilości mniejsze lub równe ilościom dostępnym: wszystkie wnioski mogą zatem zostać pozytywnie rozpatrzone.

⁽²⁾ Brak ilości dostępnej dla tego podokresu.

b) Kontyngent na ryż bielony lub półbielony objęty kodem CN 1006 30, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres wrzesień 2010 r.
Tajlandia	09.4112	— ⁽¹⁾
Stany Zjednoczone Ameryki	09.4116	— ⁽¹⁾
Indie	09.4117	— ⁽²⁾
Pakistan	09.4118	9,553656 %
Inne pochodzenie	09.4119	1,995380 %
Wszystkie kraje	09.4166	— ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Brak ilości dostępnej dla tego podokresu.

⁽²⁾ Wnioski obejmują ilości mniejsze lub równe ilościom dostępnym: wszystkie wnioski mogą zatem zostać pozytywnie rozpatrzone.

c) Kontyngent na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 327/98:

Pochodzenie	Numer porządkowy	Współczynnik przydziału na podokres wrzesień 2010 r.	Całkowite ilości dostępne w podokresie październik 2010 r. (w kg)
Wszystkie kraje	09.4168	1,402856 %	0

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 13 września 2010 r.

w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.

(2010/570/UE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 300 ust. 2 i art. 302 w związku z art. 7 Protokołu w sprawie postanowień przejściowych, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali,

uwzględniając propozycje przedstawione przez każde z państw członkowskich,

uwzględniając opinię Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Mandat obecnych członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego wygasa w dniu 20 września 2010 r.⁽¹⁾. Należy zatem mianować członków tego Komitetu na okres pięciu lat rozpoczynający się w dniu 21 września 2010 r.
- (2) Każde z państw członkowskich przedstawiło listę zawierającą liczbę kandydatów odpowiadającą liczbie stanowisk, która przypada im na mocy Traktatu; wszyscy ci kandydaci są przedstawicielami organizacji pracodawców, pracowników oraz innymi przedstawicielami podmiotów

reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, w szczególności z dziedzin społeczno-ekonomicznej, obywatelskiej, zawodowej i kultury. Jednakże rząd Rumunii zaproponuje w późniejszym terminie kolejnego kandydata, aby uzupełnić listę zgodnie z liczbą miejsc przypadających na mocy Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym mianuje się osoby wymienione w załączniku do niniejszej decyzji członkami Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego na okres od dnia 21 września 2010 r. do dnia 20 września 2015 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2010 r.

W imieniu Rady
S. VANACKERE
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2006/524/WE, Euratom z dnia 11 lipca 2006 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z Republiki Czeskiej, Niemiec, Estonii, Hiszpanii, Francji, Włoch, Łotwy, Litwy, Luksemburga, Węgier, Malty, Austrii, Słowenii i Słowacji (Dz.U. L 207 z 28.7.2006, s. 30); decyzja Rady 2006/651/WE, Euratom z dnia 15 września 2006 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z Belgii, Grecji, Irlandii, Cypru, Niderlandów, Polski, Portugalii, Finlandii, Szwecji i Zjednoczonego Królestwa oraz dwóch członków z Włoch (Dz.U. L 269 z 28.9.2006, s. 13); decyzja Rady 2006/703/WE, Euratom z dnia 16 października 2006 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z Danii (Dz.U. L 291 z 21.10.2006, s. 33) oraz decyzja Rady 2007/3/WE, Euratom z dnia 1 stycznia 2007 r. w sprawie mianowania członków Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z Bułgarii i Rumunii (Dz.U. L 1 z 4.1.2007, s. 6).

ПРИЛОЖЕНИЕ - ANEXO - PŘÍLOHA - BILAG - ANHANG - LISA ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ - ANNEX - ANNEXE - ALLEGATO -
PIELIKUMS PRIEDAS - MELLÉKLET - ANNESS - BIJLAGE - ZAŁĄCZNIK ANEXO - ANEXĂ - PRÍLOHA - PRILOGA -
LIITE - BILAGA

Членове / Miembros / Členové / Medlemmer / Mitglieder / Liikmed / Μέλη / Members / Membres / Membri /
Locekļi / Nariai / Tagok / Membri / Leden / Członkowie / Membros / Membri / Členovia / Člani / Jäsenet /
Ledamöter

BELGIA

M. Tony VANDEPUTTE

Administrateur délégué honoraire et conseiller général de la Fédération des entreprises de Belgique (FEB)

M. Robert de MÛELENAERE

Administrateur délégué à la Confédération de la construction

M. Yves VERSCHUEREN

Administrateur délégué d'Essenscia

M. Daniel MAREELS

Directeur général de Febelfin

M. Bernard NOËL

Secrétaire national de la CGSLB, syndicat libéral

M. Claude ROLIN

Secrétaire général ACV-CSC

Mme Bérengère DUPUIS

Conseiller — Services d'études, Confédération des syndicats chrétiens (CSC)

M. André MORDANT

Président honoraire de la Fédération générale du travail de Belgique (FGTB)

Dhr. Xavier VERBOVEN

Gewezen Algemeen Secretaris van het Algemeen Belgisch Vakverbond (ABVV)

M. Jean-François HOFFELT

Secrétaire général de la Fédération belge de l'économie sociale et des coopératives (Febecoop), président du Conseil national belge de la coopération et président du service externe pour la prévention et la protection au travail Arista

M. Yves SOMVILLE

Directeur du service d'études de la Fédération wallonne de l'agriculture (FWA)

Dhr. Ronny LANNOO

Adviseur-generaal UNIZO

BULGARIA

Ms Milena ANGELOVA

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), Bureau member of the European Economic and Social Committee, Secretary-General of the Асоциация на индустриалния капитал в България (АИКБ) (Bulgarian Industrial Capital Association, BICA)

Mr Bojidar DANEV

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, Chairman of the Българска стопанска камара (БСК) (Bulgarian Industrial Association, BIA)

Ms Lena RUSENOVA

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, Head Economist at the Конфедерацията на работодателите и индустриалците в България (КРИБ) (Confederation of Employers and Industrialists in Bulgaria, CEIB)

Mr Georgi STOEV

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), Deputy-Chairman of the Българска търговско-промишлена палата (БТПП) (Bulgarian Chamber of Commerce and Industry, BCCI)

Mr Plamen DIMITROV

Chairman of the постоянната комисия по труд, доходи, жизнено равнище и индустриални отношения на ИСС (Standing Committee on Labour, Incomes, Standard of Living and Industrial Relations of the Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, Vice-President of КНСБ (CITUB, Confederation of Independent Trade Unions of Bulgaria)

Mr Dimiter MANOLOV

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, Vice-President of КТ „Подкрепа“ (Confederation of Labour „Podkrepa“)

Mr Veselin MITOV

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, Confederation Secretary of КТ „Подкрепа“ (Confederation of Labour „Podkrepa“)

Mr Jeliuzko CHRISTOV

Member of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), member of the European Economic and Social Committee, President of КНСБ (CITUB, Confederation of Independent Trade Unions of Bulgaria)

Mr Lalko DULEVSKI

President of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), Head of the катедра в Университета за национално и световно стопанство (Human Resources and Social Protection Department at the University of National and World Economy)

Mr Plamen ZACHARIEV

Vice-President of the ICC (Bulgarian Economic and Social Council), President of the Национален център за социална рехабилитация (НЦСР) (National Centre for Social Rehabilitation, NCSR)

Mr Lyubomir HADJIYSKI

Member of the European Economic and Social Committee, Marketing Manager for the auditing firm Grant Thornton Bulgaria

Ms Dilyana SLAVOVA

Executive Director of the Национален млечен борд (National Milk Board) and the Национална асоциация на млечно-преработвателите (National Association of Milk Producers), member of the European Commission High-Level Group on Milk

REPUBLIKA CZESKA

Vladimíra DRBALOVÁ

Ředitelka Sekce mezinárodních organizací a evropských záležitostí Svazu průmyslu a dopravy ČR

Josef ZBOŘIL

Člen představenstva Svazu průmyslu a dopravy ČR

Marie ZVOLSKÁ

Specialistka odboru poradenských služeb Svazu českých a moravských výrobních družstev

Ivan VOLEŠ

Poradce prezidenta Hospodářské komory ČR pro mezinárodní vztahy

Helena ČORNEJOVÁ

Vedoucí sociálně-ekonomického oddělení Českomoravské konfederace odborových svazů

Zdeněk MÁLEK

Manažer ČMKOS pro sociální dialog a poradce ČMKOS

Lucie STUDNIČNÁ

Mezinárodní tajemnice Odborového svazu KOVO

Dana ŠTECHOVÁ

Poradkyně, Oddělení ČMKOS pro evropské a další mezinárodní vztahy

Roman HAKEN

Místopředseda Rady vlády ČR pro nestátní neziskové organizace a předseda jejího Výboru pro spolupráci s regiony

Ludvík JÍROVEC

Člen Hospodářské komory ČR, člen Agrární komory ČR, expert v COPA-COGECA/Brusel

Jaroslav NĚMEC

Ředitel Arcidiecézní charity Praha

Pavel TRANTINA

Manažer projektů a spolupráce s EU v České radě dětí a mládeže, expert UNDP pro tvorbu zákona o dobrovolnictví v Bosně a Hercegovině

DANIA

Ms Dorthe ANDERSEN

Director EU policy, Confederation of Danish Employers

Ms Sinne Alsing CONAN

Director of European Affairs, Confederation of Danish Industry

Mr Nils Juhl ANDREASEN

Managing Director, Danish Confederation of Employers' Associations in Agriculture (SALA)

Ms Marie-Louise KNUPPERT

Secretary of International Relations, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Peder Munch HANSEN

EU-Advisor, Danish Confederation of Trade Unions

Mr Søren KARGAARD

International Consultant, FTF — Confederation of Professionals in Denmark

Mr Ask Abildgaard ANDERSEN

Policy Officer, Disabled Peoples Organisations Denmark

Ms Benedicte FEDERSPIEL

Senior Advisor, Danish Consumer Council

Ms Mette Pia KINDBERG

Vice Chair Person, Women's Council in Denmark

NIEMCY

Mr Peter CLEVER

Mitglied der Hauptgeschäftsführung der Bundesvereinigung der Deutschen Arbeitgeberverbände (BDA)

(Member of the Executive Board of the National Union of German Employers' Associations (BDA))

Mr Bernd DITTMANN

Bereichsleiter Europa, Bundesverband der Deutschen Industrie (BDI)

(Vice President and Executive Director Europe — Federation of German Industries (BDI))

Mr Göke FRERICHS

Präsidiumsmitglied im Bundesverband des Deutschen Großhandel, Außenhandel, Dienstleistungen (BGA)

(Board member, German Federation for Wholesale and Foreign Trade (BGA))

Mr Thomas ILKA

Leiter der Vertretung des Deutschen Industrie- und Handelskammertages (DIHK) bei der EU

(Director of the Representation to the EU of the Federation of German Chambers of Industry and Commerce (DIHK))

Mr Adalbert KIENLE

Stellvertretender Generalsekretär des Deutschen Bauernverbandes (DBV)

(Deputy General Secretary, German Farmers' Association (DBV))

Mr Volker PETERSEN

Stellvertretender Generalsekretär im Deutschen Raiffeisenverband e.V. (DRV)

(Deputy Secretary-General of the Association of German Agricultural Credit Cooperatives (DRV))

Mr Joachim WÜRMEILING

Mitglied der Hauptgeschäftsführung des Gesamtverbandes der deutschen Versicherungswirtschaft e.V. (GDV)
(Member of the Executive Board of the German Insurance Association (GDV))

Mr Joachim FRIED

Leiter Wirtschaft, Politik und Regulierung bei der Deutschen Bahn
(Director of Economics, Policy and Regulation, German Railways)

Ms Gabriele BISCHOFF

Bereichsleiterin Europapolitik beim Bundesvorstand des Deutschen Gewerkschaftsbundes (DGB)
(Director of European Policy — Federal Executive of the German Trade Union Confederation (DGB))

Mr Claus MATECKI

Mitglied des Geschäftsführenden Bundesvorstandes des Deutschen Gewerkschaftsbundes (DGB)
(Member of the National Executive of the German Trade Union Confederation (DGB))

Mr Armin DUTTINÉ

Leiter des EU-Verbindungsbüros ver.di
(Director of the EU liaison office, German United Services Union (ver.di))

Mr Horst MUND

Bereichsleiter Internationales IG Metall
(Director of International Department, IG Metall)

Mr Alexander GRAF VON SCHWERIN

Berater Europäische Angelegenheiten beim Konzern Duisburger Versorgungs- und Verkehrsgesellschaft mbH (DVV Konzern)
(European Affairs Adviser, DVV Konzern)

Mr Hans-Joachim WILMS

Europabeauftragter bei der IG Bauen — Agrar — Umwelt (IG Bau)
(European Affairs Officer, German Trade Union for Construction, Agriculture and the Environment (IG BAU))

Mr Egbert BIERMANN

Mitglied des Geschäftsführenden Hauptvorstandes der IG Bergbau, Chemie, Energie (IG BCE)
(Member of the Executive Board of German Mining, Chemical and Energy Industrial Union (IG BCE))

Ms Michaela ROSENBERGER

Stellvertretende Vorsitzende Gewerkschaft Nahrung — Genuss — Gaststätten
(Deputy Chair of the German Trade Union of Food, Beverages, Tobacco, Hotel and Catering and Allied Workers)

Mr Jürgen KEßLER

Vorstandsvorsitzender Verbraucherzentrale Berlin
(Chairman of the Board, Berlin Consumers' Association)

Mr Bernd SCHLÜTER

Berater bei der Bundesarbeitsgemeinschaft der Freien Wohlfahrtspflege (BAGFW)
(Advisor, Federal Association of Non-Statutory Welfare Services (BAGFW))

Ms Renate HEINISCH

Mitglied im Bundesvorstand der Senioren-Organisationen (BAGSO)
(Member of the Federal Association of German Senior Citizens' Organisations (BAGSO))

Mr Frank STÖHR

Zweiter Bundesvorsitzender dbb Beamtenbund und Tarifunion
(Vice-President, Federal Board of Management, German Civil Service Federation)

Mr Lutz RIBBE

Direktor, Stiftung Europäisches Naturerbe (Euronatur)
(Director, European Nature Heritage Fund (Euronatur))

Mr Prof. Dr Gerd WOLF

Beauftragter der Helmholtz-Gemeinschaft Deutscher Forschungszentren (HGF)
(Representative of the Helmholtz Association of German Research Centres (HGF))

Mr Holger SCHWANNECKE
Generalsekretär des Zentralverbandes des Deutschen Handwerks (ZDH)
(General Secretary, Central Association of German Craft Trades (ZDH))

Mr Arno METZLER
Hauptgeschäftsführer des Bundesverbandes der Freien Berufe (BFB)
(Chief Executive and Head of Brussels Office, German National Association of Liberal Professions (BFB))

ESTONIA

Ms Eve PÄÄRENDSON
Estonian Employers' Confederation, Director of International Relations

Ms Reet TEDER
Estonian Chamber of Commerce and Industry, policy director

Ms Mare VIIES
Estonian Employees' Unions' Confederation; Tallinn University of Technology, Researcher at Centre for Economic Research at TUT

Ms Liina CARR
Estonian Trade Union Confederation, International Secretary

Mr Kaul NURM
Estonian Farmers' Federation, managing director

Ms Mall HELLAM
NGO Network of Estonian Nonprofit Organizations, member of the supervisory board; Executive Director of Open Estonia Foundation

Mr Meelis JOOST
Estonian Chamber of Disabled People, Foreign relations and European policy officer

IRLANDIA

Ms Heidi LOUGHEED
Head of IBEC Europe

Mr David CROUGHAN
Head of Economics and Taxation, IBEC

Mr Thomas McDONOGH
Chairman, Thomas McDonogh and Sons Ltd

Mr Jim McCUSKER
Previously General Secretary of NIPSA

Mr Manus O'RIORDAN
Head of Research, SIPTU (rtd)

Ms Sally Anne KINAHAN
Assistant General Secretary, ICTU

Ms Jillian VAN TURNHOUT
Chief Executive, Children's Rights Alliance, Former President National Youth Council of Ireland

Mr Pdraig WALSHE
COPA President and former IFA President

Ms Siobhán EGAN
Policy and Advocacy Officer, BirdWatch Ireland

GRECJA

Mme Irini Ivoni PARI
Fédération des industries grecques (SEB)

M. Dimitris DIMITRIADIS
Confédération nationale de commerce hellénique (ESEE)

M. Georgios DRAKOPOULOS
Association des entreprises helléniques de tourisme (SETE)

Mme Anna BREDIMA
Association des armateurs grecs (E.E.E.)

M. Christos POLYZOGOPOULOS
Confédération générale grecque des ouvriers (GE.S.E.E.)

M. Eleftherios PAPADOPOULOS
Confédération générale grecque des ouvriers (GE.S.E.E.)

M. Georgios DASSIS
Confédération générale grecque des ouvriers (GE.S.E.E.)

M. Spyridon PAPASPYROS
Fédération des fonctionnaires

M. Nikolaos LIOLIOS
Confédération hellénique des coopératives agricoles (PASEGES)

Mme Evangelia KEKELEKI
Centre de protection des consommateurs (KEPKA)

M. Panagiotis GKOFAS
Confédération générale grecque de commerçants et artisans (GSBEE)

M. Ioannis VARDAKASTANIS
Confédération nationale de personnes handicapées (ESAmEA)

HISZPANIA

Sr. Rafael BARBADILLO LÓPEZ
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sra. Lourdes CAVERO MESTRE
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sr. José María ESPUNY MOYANO
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sra. Margarita LÓPEZ ALMENDÁRIZ
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sr. Ángel PANERO FLÓREZ
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sr. José Isaías RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sr. José SARTORIOUS ÁLVAREZ DE BOHORQUES
Miembro de la Confederación Española de Organizaciones Empresariales (CEOE)

Sr. José María ZUFIAUR
Presidente de la Fundación Educación y Trabajo

Sra. Isabel CAÑO AGUILAR
Directora de la Oficina de UGT en Bruselas

Sr. Juan MENDOZA CASTRO
Colaborador de UGT para Asuntos Internacionales

Sra. Joana AGUDO
Presidenta del Comité Coordinador de los Consejos Sindicales Interregionales de Comisiones Obreras (CC.OO.)

Sr. Juan MORENO PRECIADO

Responsable de la Oficina de la Confederación Sindical de Comisiones Obreras (CC.OO.) en Bruselas

Sr. Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS

Secretaría de Política Internacional de la Confederación sindical de Comisiones Obreras (CC.OO.)

Sra. Laura GONZÁLEZ TXABARRI

Miembro del Comité Ejecutivo de ELA

Sr. Javier SÁNCHEZ ANSÓ

Responsable de Relaciones Internacionales, Estructuras Agrarias y Desarrollo Rural de la Comisión Ejecutiva de la Coordinadora de Organizaciones de Agricultores y Ganaderos (COAG)

Sr. Miguel Ángel CABRA DE LUNA

Función ejercida: Vocal de Relaciones Internacionales de la Confederación Empresarial Española de la Economía Social (CEPES)

Sr. Gabriel SARRÓ IPARRAGUIRRE

Director de la Organización de Productores Asociados de Grandes Atuneros Congeladores (OPAGAC)

Sr. José Manuel ROCHE RAMO

Secretario de Relaciones Internacionales de UPA

Sr. Pedro Raúl NARRO SÁNCHEZ

Director de Asuntos Europeos de ASAJA

Sr. Carlos TRÍAS PINTO

Director en la Asociación General de Consumidores (ASGECO); Director en la Unión de Cooperativas de Consumidores y Usuarios de España (UNCCUE)

Sr. Bernardo HERNÁNDEZ BATALLER

Secretario General de la Asociación de Usuarios de la Comunicación (AUC)

FRANCJA

Mme Emmanuelle BUTAUD-STUBBS

Déléguée générale de l'Union des industries textiles (UIT)

M. Bernard HUVELIN

Vice-président de la Fédération française du bâtiment (FFB)

M. Stéphane BUFFETAUT

Directeur chargé des relations institutionnelles, Veolia Environnement

M. Henri MALOSSE

Directeur, conseiller institutionnel pour les affaires européennes auprès de la présidence de l'ACFCI

M. Philippe de BRAUER

Président de la commission internationale de la Confédération générale des petites et moyennes entreprises (CGPME)

M. Jean-Pierre CROUZET

Vice-président de la CGAD, président de la Confédération nationale de la boulangerie française, membre du conseil national de l'Union professionnelle artisanale (UPA)

M. Henri BRICHART

Président de la Fédération nationale des producteurs de lait

M. Éric PIGAL

Délégué national de la Confédération française de l'encadrement/Confédération générale des cadres (CFE-CGC), en charge de la coordination du Comité économique et social européen, du CESE français et du Conseil économique et social régional

M. Jacques LEMERCIER

Président de l'international UNI Europa Poste&logistique — membre de la commission exécutive confédérale, Force ouvrière (FO)

Mme Laure BATUT

Assistante confédérale au secteur international et Europe, Force ouvrière (FO)

- M. Jean-Pierre COULON
Secrétaire fédéral en charge des affaires européennes et internationales de la Confédération française des travailleurs chrétiens (CFTC)
- Mme Béatrice OUIN
Chargée de mission au sein du service international et Europe de la Confédération française démocratique du travail (CFDT)
- M. Gérard DANTIN
Chargé de mission au sein du service international et Europe de la Confédération française démocratique du travail (CFDT)
- Mme An LENOUIL-MARLIERE
Conseillère à l'espace Europe/international de la Confédération générale du travail (CGT)
- M. Denis MEYNENT
Conseiller à l'espace Europe/international de la Confédération générale du travail (CGT)
- Mme Reine-Claude MADER-SAUSSAYE
Présidente de la Confédération de la consommation, du logement et du cadre de vie (CLCV)
- M. Édouard de LAMAZE
Avocat à la Cour, ancien délégué interministériel aux professions libérales, ancien membre du CEC, Union nationale des professions libérales (UNAPLE)
- M. Julien VALENTIN
Agriculteur, responsable des nouvelles technologies de l'information et de la communication (NTIC), Centre national des jeunes agriculteurs (CNJA)
- M. Gilbert BROS
*Vice-président de l'Assemblée permanente des chambres d'agriculture (APCA)
Président de la Chambre d'agriculture de Haute-Loire*
- Mme Évelyne PICHENOT
*Présidente de la délégation pour l'Union européenne du Conseil économique, social et environnemental (CESE) français
Membre du CESE français*
- M. Joseph GUIMET
Administrateur de l'Union nationale des associations familiales (UNAF), président du groupe de l'UNAF au CESE français
- M. Jean-Paul PANZANI
Membre du comité exécutif, président de la Fédération nationale de la mutualité française (FNMF)
- M. Georges CINGAL
Administrateur de France nature environnement
- M. Thierry LIBAERT
Professeur, université de Louvain, maître de conférences en communication à l'Institut d'études politiques (IEP) catholique de Paris, membre de la commission gouvernance au Grenelle de l'environnement
- WŁOCHY**
- Mr Mario CAMPLI
Coordinatore politiche europee Legacoop
- Mr Luigi CAPRIOGLIO
Consigliere nazionale della Confederazione Italiana Dirigenti e Alte Professionalità (CIDA)
- Mr Francesco CAVALLARO
Segretario generale della CISAL (Confederazione Italiana Sindacati Autonomi Lavoratori)
- Mr Carmelo CEDRONE
Professore incaricato di Politica Economica Europea, Univ. La Sapienza Roma — Componente del «Team Europe» — Collaboratore del Dipartimento Europeo ed Internazionale UIL (Unione Italiana del Lavoro) — Membro del Comitato Centrale UIL — Componente del Consiglio Direttivo del Movimento Europeo
- Mr Franco CHIRIACO
Presidente del Sindacato Unitario Nazionale Inquilini ed Assegnatari (SUNIA) — Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL)

Mr Roberto CONFALONIERI

Segretario generale CONFEDIR (Confederazione dei Dirigenti Italiani e delle Alte Professionalità) — Consigliere CNEL (Consiglio Nazionale dell'Economia e del Lavoro)

Mr Gianfranco DELL'ALBA

Direttore della Delegazione di Confindustria presso l'Unione Europea

Mr Pietro Francesco DE LOTTO

Direttore Generale di Confartigianato Vicenza

Mr Giancarlo DURANTE

Direttore Centrale dell'Associazione Bancaria Italiana, Responsabile dell'area Sindacale e del Lavoro

Mr Emilio FATOVIC

Vice Segretario Generale CONFESAL

(Confederazione Generale dei Sindacati Autonomi dei Lavoratori) con delega al privato

Mr Giuseppe GUERINI

Presidente Nazionale Federsolidarietà

Mr Edgardo Maria IOZIA

Segretario Nazionale Unione Italiana Lavoratori Credito Esattorie e Assicurazioni (UILCA) — Presidente UNI Europa Finanza

Mr Giuseppe Antonio Maria IULIANO

Dipartimento Politiche internazionali CISL (Confederazione Italiana Sindacati Lavoratori), Coordinatore di aree — Responsabile per l'Europa centro-orientale e per l'America latina

Mr Luca JAHIER

Presidente del Consiglio nazionale delle Associazioni Cristiane Lavoratori Italiani (ACLI) e responsabile relazioni internazionali

Mr Antonio LONGO

Presidente dell'Associazione Movimento Difesa del Cittadino — Direttore della testata giornalistica «Diritti & Consumi»

Mr Sandro MASCIA

Responsabile Ufficio di Rappresentanza della Confagricoltura di Bruxelles

Mr Stefano PALMIERI

Responsabile dell'Ufficio Europa della CGIL (Confederazione Generale Italiana del Lavoro) a Bruxelles

Mr Antonello PEZZINI

Imprenditore tessile-tecnico. Confindustria Bergamo

Mr Antonio POLICA

Dirigente Confederale UGL (Unione Generale del Lavoro)

Mr Virgilio RANOCCHIARI

Responsabile della Delegazione Fiat per l'Europa

Mr Maurizio REALE

Responsabile della Rappresentanza per le Relazioni con le Istituzioni Comunitarie — Coldiretti

Ms Daniela RONDINELLI

Responsabile Ufficio Internazionale FISASCAT CISL (Federazione Italiana Sindacati Addetti Commerciali Affitti Turismo — Confederazione Italiana Sindacati dei Lavoratori)

Mr Corrado ROSSITTO

Presidente Nazionale della Confederazione Italiana di Unione delle Professioni Intellettuali (CIU)

Mr Claudio ROTTI

Presidente AICE (Associazione Italiana Commercio Estero)

CYPR

Μιχάλης Αντωνίου (Mr Michalis ANTONIOU)

Βοηθός Γενικός Διευθυντής (Deputy Director General)

Ομοσπονδία Εργοδοτών και Βιομηχάνων (ΟΕΒ) (Cyprus Employers and Industrialists Federation)

Ανδρέας Λουρουτζιάτης (Mr Andreas LOUROUTZIATIS)

Αντιπρόεδρος Κυπριακού Εμπορικού και Βιομηχανικού Επιμελητηρίου (ΚΕΒΕ) (Vice-President, Cyprus Chamber of Commerce and Industry)

Κυπριακό Εμπορικό και Βιομηχανικό Επιμελητήριο (ΚΕΒΕ) (Cyprus Chamber of Commerce and Industry)

Ανδρέας Παυλικκάς (Mr Andreas PAVLIKKAS)

Υπεύθυνος Γραφείου Ερευνών και Μελετών (Head of Research and Studies Department)

Παγκύπρια Εργατική Ομοσπονδία (ΠΕΟ) (Pancyprian Federation of Labour)

Δημήτρης Κιττένης (Mr Dimitris KITTENIS)

Τέως Γενικός Γραμματέας (Former Secretary-General)

Συνομοσπονδία Εργαζομένων Κύπρου (ΣΕΚ) (Cyprus Workers' Confederation)

Κωστάκης Κωνσταντινίδης (Mr Costakis CONSTANTINIDES)

Μέλος Κυπριακού Συνδέσμου Καταναλωτών (Member, Cyprus Consumers' Association)

Μιχάλης Λύτρας (Mr Michalis LITRAS)

Γενικός Γραμματέας (Secretary-General)

Παναγροτικής Ένωσης Κύπρου (Panagrarian Union of Cyprus)

ΛΟΤΒΑ

Mr Vitālijs GAVRILOVS

Latvijas Darba devēju konfederācijas (LDDK) prezidents

Mr Gundars STRAUTMANIS

Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras (LTRK) viceprezidents un LTRK Padomes loceklis

Mr Pēteris KRĪGERS

Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības (LBAS) priekšsēdētājs

Ms Ariadna ĀBELTIŅA

Latvijas Brīvo arodbiedrību savienības (LBAS) ārējo sakaru koordinētāja starptautiskos jautājumos

Mr Armands KRAUZE

Lauksaimnieku organizāciju sadarbības padomes (LOSP) valdes priekšsēdētājs

Ms Gunta ANČA

Latvijas Cilvēku ar īpašām vajadzībām sadarbības organizācijas SUSTENTO valdes priekšsēdētāja

Mr Andris GOBIŅŠ

Eiropas Kustības Latvijā (EKL) prezidents

LITWA

Mr Alfredas JONUŠKA

Director General, Siauliai Chamber of Commerce, Industry and Crafts

Mr Stasys KROPAS

President, Association of Lithuania Banks; Vice-president, Lithuanian business confederation ICC Lithuania

Mr Gintaras MORKIS

Deputy Director General, Lithuanian Confederation of Industrialists

Ms Gražina GRUZDIENĖ

Chairman, Trade Union of Lithuanian Food Producers

Ms Daiva KVEDARAITĖ

Head of Information Centre, Lithuanian Trade Union Solidarumas

Ms Inga PREIDIENĖ
Vice-chairperson, Youth Organization, Lithuanian Labour Federation

Mr Mindaugas MACIULEVIČIUS
Director, Agricultural cooperative „Lietuviško ūkio kokybė“

Mr Zenonas Rokas RUDZIKAS
Member, Lithuanian Academy of Sciences; Leading researcher, Institute of Theoretical Physics and Astronomy, Vilnius University

Ms Indrė VAREIKYTĖ
Member, Lithuanian Board of Education; Member, Youth Committee in the Tripartite Council of the Republic of Lithuania

LUKSEMBURG

Mme Viviane GOERGEN
Secrétaire générale adjointe de la Confédération luxembourgeoise des syndicats chrétiens (LCGB)

M. Raymond HENCKS
Membre du comité exécutif de la Confédération générale de la fonction publique (CGFP)

M. Paul RECKINGER
Président honoraire de la Chambre des métiers du Grand-Duché de Luxembourg

M. Jean-Claude REDING
Président de la Confédération syndicale indépendante du Luxembourg (OGBL)

Mme Josiane WILLEMS
Directrice de la Centrale paysanne luxembourgeoise (CPL)

M. Christian ZEYEN
General Manager d'ArcelorMittal

WĘGRY

Antal CSUPORT
Managing director, National Association of Strategic and Public Utility Companies

Tamás NAGY
Chairman, National Federation of Agricultural Cooperatives and Producers

Dr. Péter VADÁSZ
Co-chairman, Confederation of Hungarian Employers and Industrialists

János VÉRTES
Co-chairman in charge of international relations, National Federation of Traders and Caterers

József KAPUVÁRI
Member of the Board, National Confederation of Hungarian Trade Unions

Dr. Ágnes CSER
Co-chairman, LIGA Confederation

Dr. Miklós PÁSZTOR
Expert, National Federation of Workers' Council

Dr. János WELTNER
Expert, Trade Union Block of Intellectual Employers

Dr. Etele BARÁTH
Hon. university professor, Hungarian Society for Urban Planning

Kinga JOÓ
Expert, HÖÖK a Hallgatókért Foundation

Dr. Lajos MIKULA
Expert, Agricultural and Rural Youth Association

Ákos TOPOLÁNSZKY
Expert, „SOURCE” Mental Helpers Association

MALTA

Ms Grace ATTARD
President, National Council of Women (NCW)

Ms Anna Maria DARMANIN
Council Member, Confederation of Malta Trade Unions (CMTU)

Mr Vincent FARRUGIA
Director General, Malta Chamber of Small and Medium Enterprises (GRTU)

Mr Stefano MALLIA
Vice President, Malta Chamber of Commerce, Enterprise and Industry (MCCEI)

Mr Michael PARNIS
Deputy General Secretary, General Workers Union

NIDERLANDY

Ms Johanna Anna VAN DEN BANDT-STEL
Head of the Brussels Office of VNO-NCW and MKB-Nederland

Ms Melanie Irmgard BOUWKNEGT
Economic Policy Advisor at CNV

Ms Marjolijn BULK
Policy Advisor International Affairs at FNV

Mr Joost Peter VAN IERSEL
Member of the EESC

Mr Willem Wolter MULLER
Advisor International Affairs at MHP

Mr Nicolaas Clemens Maria VAN NIEKERK
Freelance management advisor/supervisor

Mr Frank VAN OORSCHOT
Senior Specialist International Affairs at LTO

Mr Ullrich SCHRÖDER
Permanent Delegate Brussels at MKB-Nederland

Mr Martin SIECKER
International Manager at FNV

Mr Joannes Gertrudis Wilhelmina SIMONS
Emeritus Professor Transport Economics Free University of Amsterdam, Member of the EESC

Mr Dick WESTENDORP
Emeritus General Director Consumers Union

Ms Anna Antonia Maria VAN WEZEL
Member of the EESC

AUSTRIA

Ms Waltraud KLASNIC

Landeshauptmann a. D.

Dr Johannes KLEEMANN

Mitglied des Wirtschafts- und Sozialausschusses in den Mandatsperioden 2002-2006 und 2006-2010

Mag. Dipl. Ing. Johann KÖLTRINGER

Hauptabteilungsleiter des Österreichischen Raiffeisenverbandes

Mag. Christa SCHWENG

Referentin der Wirtschaftskammer Österreich, Abteilung für Sozialpolitik und Gesundheit

Mag. Thomas DELAPINA

Geschäftsführer des Beirats für Wirtschafts- und Sozialfragen; Sekretär in der Kammer für Arbeiter und Angestellte für Wien

Mag. Wolfgang GREIF

Gewerkschaft der Privatangestellten, Druck, Journalismus, Papier; Bereichsleiter Europa, Konzerne und internationale Beziehungen

Mr Thomas KATTNIG

Gewerkschaft der Gemeindebediensteten; Leiter des Referats für Internationale Verbindungen

Dr Christoph LECHNER

Leiter der Abteilung Verfassungsrecht und Allgemeine und Internationale Sozialpolitik in der Kammer für Arbeiter und Angestellte für Niederösterreich

Mag. Oliver RÖPKE

Leiter des Europabüros des ÖGB

Mr Alfred GAJDOSIK

Vorsitzender-Stellvertreter der Gewerkschaft VIDA

Mag. Gerfried GRUBER

Referent der Landwirtschaftskammer Österreich

Dr Anne-Marie SIGMUND

Europabeauftragte des Bundeskomitees Freie Berufe Österreichs

POLSKA

Mr Krzysztof OSTROWSKI

Consultant, Business Centre Club — Association of Employers

Mr Andrzej MALINOWSKI

President, Confederation of Polish Employers

Ms Anna NIETYKSZA

Member, Confederation of Polish Employers

Mr Marek KOMOROWSKI

Counsellor, Polish Confederation of Private Employers Lewiatan

Mr Jacek Piotr KRAWCZYK

Vice-president, Polish Confederation of Private Employers Lewiatan

Mr Jan KLIMEK

Vice-president, Polish Craft Association

Mr Tadeusz KLIŚ

Vice-president, Polish Craft Association

Ms Dorota GARDIAS

Secretary General, Trade Union Forum

Mr Wiesław SIEWIERSKI
President, Trade Union Forum

Mr Andrzej ADAMCZYK
Secretary of the international affairs, Independent and Self-Governing Trade Union Solidarność

Mr Marian KRZAKLEWSKI
Member of the National Commission, Independent and Self-Governing Trade Union Solidarność

Mr Andrzej CHWILUK
Vice-president of the Trade Unions of Miners, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Tomasz Dariusz JASIŃSKI
Specialist of the international affairs, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Stanisław Józef RÓŻYCKI
Vice-president of the Council of Education and Science of the Polish Teachers' Union, All-Poland Alliance of Trade Unions

Mr Krzysztof BALON
Secretary of the Research programme Council, Working Community of Associations of Social Organisations WRZOS

Mr Krzysztof KAMIENIECKI
Vice-president, Institute for Sustainable Development Foundation

Ms Marzena MENDZA-DROZD
Member of the Board, Forum of Non-Government Initiatives' Association, All-Poland Federation of Non-Governmental Organisations

Mr Krzysztof PATER
Member of the Scout Court, Polish Scouting and Guiding Association

Ms Jolanta PLAKWICZ
Member, Polish Women's Lobby

Mr Władysław SERAFIN
President, National Union of Farmers, Circles and Agricultural Organizations

Ms Teresa TISZBIEREK
Vice-president, Association of the Voluntary Fire Brigades of the Republic of Poland

PORTUGALIA

Mr Manuel Eugénio PIMENTEL CAVALEIRO BRANDÃO
Confederação da Indústria Portuguesa (CIP)
(Confederation of Portuguese Industry)

Mr Luís Miguel CORREIA MIRA
Confederação dos Agricultores de Portugal (CAP)
(Portuguese Farmers' Confederation)

Mr Pedro D'ALMEIDA FREIRE
Confederação do Comércio e Serviços de Portugal (CCP)
(Portuguese Trade and Services Confederation)

Mr Paulo BARROS VALE
Associação Empresarial de Portugal (AEP)
(Portuguese Business Association)

Mr Mário David FERREIRINHA SOARES
Confederação Geral dos trabalhadores Portugueses (CGTP)
(General Confederation of Portuguese Workers)

Mr Carlos Manuel ALVES TRINDADE
Confederação Geral dos Trabalhadores Portugueses (CGTP)
(General Confederation of Portuguese Workers)

Mr Alfredo Manuel VIEIRA CORREIA
União Geral de Trabalhadores (UGT)
(General Workers' Union)

Mr Victor Hugo DE JESUS SEQUEIRA
União Geral de Trabalhadores (UGT)
(General Workers' Union)

Mr Jorge PEGADO LIZ
Associação Portuguesa para a Defesa do Consumidor (DECO)
(Portuguese Consumer Protection Association)

Mr Carlos Alberto PEREIRA MARTINS
Conselho Nacional das Ordens Profissionais (CNOP)
(National Council of Professional Bodies)

Mr Francisco João BERNARDINO DA SILVA
Confederação Nacional das Cooperativas Agrícolas e do Crédito Agrícola de Portugal, CCRL (CONFAGRI)
(Portuguese National Confederation of Agricultural Cooperatives and Agricultural Credit, limited-liability cooperative confederation)

Rev. Vítor José MELÍCIAS LOPES
União das Misericórdias Portuguesas (UMP)
(Union of Portuguese Charitable Institutions)

RUMUNIA

Dl Petru Sorin DANDEA
Vicepreședinte, Confederația Națională Sindicală „Cartel ALFA”
(Vice-President of the National Trade Union Confederation „Cartel ALFA”)

Dl Dumitru FORNEA
Secretar confederal, Confederația Sindicală Națională MERIDIAN
(Confederal secretary of the National Trade Union Confederation — Meridian)

Dl Minel IVAȘCU
Secretar general, Blocul Național Sindical
(Secretary-General of the National Trade Union Bloc (BNS))

Dl Sorin Cristian STAN
Secretar general, Confederația Națională a Sindicatelor Libere din România (FRĂȚIA)
(Secretary-General of the National Confederation of Romanian Free Trade Unions (FRĂȚIA))

Dl Sabin RUSU
Secretar general, Confederația Sindicatelor Democratice din România
(Secretary-General of the Confederation of Romanian Democratic Trade Unions)

Dl Eugen Mircea BURADA
Președinte executiv, Consiliul Național al Patronatului Român
(Executive President, National Council of Romanian Employers)

Dna Ana BONTEA
Director, Departamentul Juridic și Dialog Social — Consiliul Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România
(Director of the Legislative and Social Dialogue Department, National Council of Small and Medium-Sized Private Enterprises in Romania)

DI Mihai MANOLIU
Secretar general, Alianța Confederațiilor Patronale din România
(Secretary-General, Alliance of Romanian Employers' Confederations)

DI Aurel Laurențiu PLOSCEANU
Președinte, Asociația Română a Antreprenorilor de Construcții
(President of the Romanian Construction Entrepreneurship Association)

DI Ștefan VARFALVI
Președinte executiv, UGIR
(Executive President of UGIR)

DI Cristian PÂRVULESCU
Președinte, Asociația Pro Democrația
(President of the Pro-Democracy Association)

DI Ionuț SIBIAN
Director, Fundația pentru Dezvoltarea Societății Civile
(Director, Civil Society Development Foundation)

DI Sorin IONIȚĂ
Director de cercetare, Societatea Academică din România
(Director of research, Academic Society of Romania)

DI Radu NICOSEVICI
Președinte, Academia de Advocacy
(Chairman of the Advocacy Academy)

SŁOWENIA

Mr Cveto STANTIČ
Predstavnik velikega gospodarstva (representative of large business)

Mr Dare STOJAN
Predstavnik malega gospodarstva (representative of small business)

Mr Andrej ZORKO
Izvršni sekretar Zveze svobodnih sindikatov Slovenije (Executive Secretary of the ZSSS (Free Trade Unions of Slovenia))

Mr Dušan REBOLJ
Predsednik Konfederacije sindikatov Pergam Slovenije (President of Pergam Trade Union Federation (KSS Pergam))

Mr Bojan HRIBAR
Predstavnik sindikatov javnega sektorja (representative of the public sector trade unions)

Mr Igor HROVATIČ
Direktor Kmetijsko gozdarske zbornice Slovenije (Director of the Agriculture and Forestry Federation)

Mr Primož ŠPORAR
Predstavnik organizacije SKUP – Skupnost privatnih zavodov (representative of SKUP — Community of Private Institutes)

SŁOWACJA

Ján ORAVEC
Prezident Združenia podnikateľov Slovenska (ZPS)

Michal PINTÉR
Člen Republikovej únie zamestnávateľov (RÚZ), riaditeľ, U.S. Steel Košice, s.r.o.

Igor ŠARMÍR

Riaditeľ odboru potravinárstva a obchodu Slovenskej poľnohospodárskej a potravinárskej komory, tajomník Únie potravinárov SR

Vladimír MOJŠ

Predseda Hospodárskeho a sociálneho výboru (HSV), viceprezident Konfederácie odborových zväzov SR

Dušan BARČÍK

Viceprezident Konfederácie odborových zväzov SR pre výrobné OZ, predseda Integrovaného odborového zväzu

Ján GAŠPERAN

Viceprezident Konfederácie odborových zväzov SR pre nevýrobné OZ, predseda OZ pracovníkov školstva a vedy na Slovensku

Juraj STERN

Prezident Slovenskej spoločnosti pre zahraničnú politiku (SFPA)

Viliam PÁLENÍK

Prezident Inštitútu zamestnanosti

Tomáš DOMONKOS

Vedecký pracovník Ekonomického ústavu Slovenskej akadémie vied (SAV)

FINLANDIA

Mr Filip Mikael HAMRO-DROTZ

asiantuntija Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Ms Ulla SIRKEINEN

erityisasiantuntija Elinkeinoelämän keskusliitto EK

Ms Marja-Liisa PELTOLA

osastopäällikkö Keskuskauppakamari

Mr Simo Markus PENTTINEN

kansainvälisten asioiden päällikkö Akava ry

Mr Reijo Veli Erik PAANANEN

EU-asiantuntija Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestö SAK ry

Ms Leila KURKI

työllisyyspoliittinen asiantuntija Toimihenkilökeskusjärjestö STTK ry

Ms Pirkko Marjatta RAUNEMAA

kuluttajaekonomisti ja elintarvikeasiantuntija Kotitalous- ja kuluttaja-asioiden neuvottelukunta/Kuluttajat — Konsumenterna ry

Mr Seppo Ilmari KALLIO

johtaja Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry

Mr Thomas PALMGREN

kansainvälisten asioiden asiamies Suomen yrittäjät

SZWECJA

Ms Ellen Paula NYGREN

Ombudsman, Landsorganisation i Sverige (LO) (Swedish Trade Union Confederation)

Mr Frank Thomas ABRAHAMSSON

Vice-president, Landsorganisation i Sverige (LO) (Swedish Trade Union Confederation)

Mr Thomas Mikael JANSON

International Secretary, Tjänstemännens centralorganisation (TCO) (Swedish Confederation of Professional Employees)

Mr Paul Henrik LIDEHÅLL

International Secretary, Sveriges akademikers centralorganisation (SACO) (Swedish Confederation of Professional Associations)

Mr Ulf Christian ARDHE

Director, Svenskt näringsliv (Confederation of Swedish Enterprise)

Ms Annika Kristina BRÖMS

Deputy Director, Svenskt näringsliv (Confederation of Swedish Enterprise)

Mr Thord Stefan BACK

Manager Sustainable Logistics, Transportgruppen (The Transport Group)

Mr Erik SVENSSON

Director, ALMEGA

Mr Staffan Mats Vilhelm NILSSON

Member of the EESC, President Group III

Lantbrukarnas riksförbund (LRF) (Federation of Swedish Farmers)

Ms Ingrid Eva-Britt KÖSSLER

President, The Swedish Breastcancer Association

Handikappförbundens samarbetsorgan (Swedish Disability Federation)

Ms Inger Kristina Elisabeth PERSSON

Chairman, Sveriges konsumenter (Swedish Consumers' Association)

Ms Ariane Elisabeth RODERT

EU Policy Advisor, Forum for frivilligt socialt arbete (National Forum for Voluntary Social Work)

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Mr George LYON

Legal Counsel — Northgate Information Solutions UK Ltd

Ms Brenda KING

Chief Executive, ACDiversity

Mr David SEARS

Consultant

Mr Jonathan PEEL

Director, Jonathan Peel EU Communications Ltd

Mr Bryan CASSIDY

Consultant

Mr Peter MORGAN

Chairman, Association of Lloyd's Members

Ms Madi SHARMA

Entrepreneur

Mr Brendan BURNS

Management Consultant & Financial Investor

Mr Peter COLDRICK

Part-time adviser to General Secretary, ETUC

Mr Brian CURTIS

Retired; Former Regional Organiser; National Union of Rail, Maritime & Transport Workers (RMT)

Ms Sandy BOYLE

Retired; Former Director, AMICUS (Trade Union)

Ms Christine BLOWER

General Secretary, National Union of Teachers (NUT)

Ms Monica TAYLOR

Member of UNITE (Trade Union) Executive Council

Mr Nicholas CROOK

International Officer, UNISON (Trade Union)

Ms Judy McKNIGHT

Retired; Former General Secretary NAPO (Trade Union)

Ms Kathleen Walker SHAW

Head of European Office, Britain's General Union (GMB)

Ms Rose D'SA

Consultant in EU, Commonwealth and International Law

Ms Jane MORRICE

Deputy Chief Equality Commissioner; Equality Commission Northern Ireland

Ms Maureen O'NEILL

Director, Faith in Older People

Mr Michael SMYTH

Economist, University of Ulster

Mr Richard ADAMS

Senior Partner, Community Viewfinders Ltd

Mr Stuart ETHERINGTON

Chief Executive Officer, National Council for Voluntary Organisations

Mr Tom JONES

Self-employed Farmer

Mr Sukhdev SHARMA

Chairman of Board of Directors, Calderdale and Huddersfield Hospitals NHS Foundation Trust

DECYZJA KOMISJI

z dnia 24 września 2010 r.

zmieniająca, w celu dostosowania do postępu naukowo-technicznego, załącznik do dyrektywy 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do zwolnień w przypadku zastosowania ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli lub polibromowanych eterów difenyloyowych

(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 6403)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/571/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 2002/95/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 stycznia 2003 r. w sprawie ograniczenia stosowania niektórych niebezpiecznych substancji w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 5 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dyrektywie 2002/95/WE wprowadzono zakaz stosowania ołowiu, rtęci, kadmu, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenyloyowych w sprzęcie elektrycznym i elektronicznym wprowadzanym do obrotu po dniu 1 lipca 2006 r. Zwolnienia z tego zakazu wymieniono w załączniku do dyrektywy. Zwolnienia te należy poddać przeglądowi, aby dostosować je do postępu naukowo-technicznego.

(2) W wyniku przeglądu zwolnień należy utrzymać zwolnienia pewnych zastosowań zawierających ołów, rtęć, kadm, sześciowartościowy chrom z zakazu, ponieważ eliminacja tych niebezpiecznych substancji z takich zastosowań jest nadal niewykonalna pod względem naukowo-technicznym. Należy zatem utrzymać te zwolnienia.

(3) W wyniku przeglądu zwolnień ustalono, że w przypadku pewnych zastosowań zawierających ołów, rtęć lub kadm eliminacja lub zastąpienie tych substancji stały się możliwe pod względem naukowo-technicznym. Należy zatem anulować te zwolnienia.

(4) W wyniku przeglądu zwolnień ustalono, że w przypadku pewnych zastosowań zawierających ołów, rtęć lub kadm eliminacja lub zastąpienie tych substancji staną się możliwe pod względem naukowo-technicznym w niedalekiej przyszłości. Należy zatem wyznaczyć terminy wygaśnięcia tych zwolnień.

(5) W wyniku przeglądu zwolnień ustalono, że w przypadku pewnych zastosowań zawierających rtęć częściowa eliminacja lub zastąpienie tej substancji są możliwe pod względem naukowo-technicznym. Należy zatem zmniejszyć ilość rtęci używanej w takich zastosowaniach.

(6) W wyniku przeglądu zwolnień ustalono, że w przypadku pewnych zastosowań zawierających rtęć jedynie częściowa lub stopniowa eliminacja bądź częściowe lub stopniowe zastąpienie tej substancji są możliwe pod względem naukowo-technicznym. Należy zatem stopniowo zmniejszyć ilość rtęci używanej w takich zastosowaniach.

(7) W pewnych przypadkach naprawa sprzętu elektrycznego i elektronicznego przy pomocy części zamiennych innych niż części oryginalne nie jest możliwa pod względem technicznym. Wyłącznie w takich przypadkach należy zatem zezwolić na wykorzystanie części zamiennych zawierających ołów, rtęć, kadm, sześciowartościowy chrom lub polibromowane etery difenyloyowe, które zostały objęte zwolnieniem, do naprawy sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed terminem wygaśnięcia tego zwolnienia lub jego zakończenia.

(8) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 244/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla bezkierunkowych lamp do użytku domowego ⁽²⁾ i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 245/2009 z dnia 18 marca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy 2005/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla lamp fluorescencyjnych bez wbudowanego statecznika, dla lamp wyładowczych dużej intensywności, a także dla stateczników i opraw oświetleniowych służących do zasilania takich lamp, oraz uchylającym dyrektywę 2000/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ przewidziano orientacyjne poziomy odniesienia dotyczące zawartości rtęci w lampach. Chociaż zawartość rtęci w lampach określono jako istotny aspekt środowiskowy w rozporządzeniach (WE) nr 244/2009 i (WE) nr 245/2009, to uznano, że uregulowanie tej kwestii w dyrektywie 2002/95/WE, obejmującej również rodzaje lamp wyłączone z powyższych rozporządzeń, jest bardziej odpowiednie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 37 z 13.2.2003, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 76 z 24.3.2009, s. 3.

⁽³⁾ Dz.U. L 76 z 24.3.2009, s. 17.

(9) W wyniku analizy podjętej na potrzeby środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 244/2009 ustalono, że dla pewnych zastosowań z wykorzystaniem rtęci częściowa eliminacja lub częściowe zastąpienie wykorzystania tej substancji jest możliwe pod względem naukowym lub technicznym bez negatywnych skutków dla środowiska, zdrowia lub bezpieczeństwa konsumentów, które byłyby większe niż korzyści wynikające z takiego zastąpienia. Należy zatem zmniejszyć zawartość rtęci w tych zastosowaniach zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 244/2009.

(10) Konieczne jest wprowadzenie istotnych zmian w załączniku do dyrektywy 2002/95/WE. Ze względu na przejrzystość należy zatem zastąpić cały załącznik.

(11) Zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy 2002/95/WE Komisja skonsultowała się z zainteresowanymi stronami.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/95/WE.

(13) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 18 dyrektywy 2006/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik do dyrektywy 2002/95/WE zastępuje się tekstem załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 24 września 2010 r.

W imieniu Komisji

Janez POTOČNIK

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 27.4.2006, s. 9.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Zastosowania zwolnione z zakazu, o którym mowa w art. 4 ust. 1

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
1	Rtęć w jednorzłonkowych (kompaktowych) lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
1a)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego < 30 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę; po dniu 31 grudnia 2012 r. używa się 2,5 mg na jedną bańkę
1b)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 30 W < 50 W: 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną bańkę
1c)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 50 W < 150 W: 5 mg	
1d)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego ≥ 150 W: 15 mg	
1e)	Na potrzeby oświetlenia ogólnego, o okrągłym lub kwadratowym kształcie bańki, o średnicy rurki ≤ 17 mm	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 7 mg na jedną bańkę.
1f)	Do celów specjalnych: 5 mg	
2a)	Rtęć w dwurzonkowych liniowych lampach fluorescencyjnych na potrzeby oświetlenia ogólnego, w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
2a) 1)	Z luminoforem trójpasnowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki < 9 mm (np. T2): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 4 mg na jedną lampę
2a) 2)	Z luminoforem trójpasnowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki ≥ 9 mm i ≤ 17 mm (np. T5): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3 mg na jedną lampę
2a) 3)	Z luminoforem trójpasnowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 17 mm ≤ 28 mm (np. T8): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
2a) 4)	Z luminoforem trójpasnowym o normalnym okresie żywotności i średnicy rurki > 28 mm (np. T12): 5 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2012 r.; po dniu 31 grudnia 2012 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
2a) 5)	Z luminoforem trójpasnowym o wydłużonym okresie żywotności ($\geq 25\ 000$ h): 8 mg	Wygasa dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
2b)	Rtęć w innych lampach fluorescencyjnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
2b) 1)	Lampy liniowe z luminoforem halofosforanowym o średnicy rurki > 28 mm (np. T10 i T12): 10 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2012 r.
2b) 2)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem halofosforanowym (wszystkie średnice): 15 mg	Wygasa dnia 13 kwietnia 2016 r.

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
2b) 3)	Lampy inne niż liniowe z luminoforem trójpasowym o średnicy rurki > 17 mm (np. T9)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
2b) 4)	Lampy na inne potrzeby ogólnego oświetlenia i do celów specjalnych (np. lampy indukcyjne)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
3	Rtęć w lampach fluorescencyjnych z zimną katodą i w lampach fluorescencyjnych z zewnętrzną katodą (CCFL i EEFL) do celów specjalnych w ilościach nieprzekraczających (na jedną lampę):	
3a)	Lampy krótkie (≤ 500 mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 3,5 mg na jedną lampę
3b)	Lampy o średniej długości (> 500 mm i $\leq 1\ 500$ mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 5 mg na jedną lampę
3c)	Lampy długie ($> 1\ 500$ mm)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 13 mg na jedną lampę
4a)	Rtęć w innych niskoprężnych lampach wyładowczych (w ilościach na jedną lampę)	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 15 mg na jedną lampę
4b)	Rtęć w wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę) w przypadku lamp o podwyższonym wskaźniku oddawania barw $R_a > 60$:	
4b)-I	$P \leq 155$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną bańkę
4b)-II	155 W $< P \leq 405$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4b)-III	$P > 405$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4c)	Rtęć w innych wysokoprężnych lampach sodowych na potrzeby oświetlenia ogólnego w ilościach nieprzekraczających (na jedną bańkę):	
4c)-I	$P \leq 155$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 25 mg na jedną bańkę
4c)-II	155 W $< P \leq 405$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 30 mg na jedną bańkę
4c)-III	$P > 405$ W	Brak ograniczeń użycia do dnia 31 grudnia 2011 r.; po dniu 31 grudnia 2011 r. możliwe jest użycie 40 mg na jedną bańkę
4d)	Rtęć w wysokoprężnych lampach rtęciowych (HPMV)	Wygasa dnia 13 kwietnia 2015 r.
4e)	Rtęć w lampach metalohalogenkowych (MH)	

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
4f)	Rtęć w innych lampach wyładowczych do celów specjalnych niewymienionych w niniejszym załączniku	
5a)	Ołów w szkle katodowych lamp elektronowych	
5b)	Ołów w szkle lamp fluorescencyjnych w ilości nieprzekraczającej 0,2 % masowo	
6a)	Ołów jako pierwiastek stopowy w stali do obróbki skrawaniem i w stali galwanizowanej zawierającej do 0,35 % ołowiu masowo	
6b)	Ołów jako pierwiastek stopowy w aluminium zawierającym do 0,4 % ołowiu masowo	
6c)	Stop miedzi zawierający do 4 % ołowiu masowo	
7a)	Ołów w stopach lutowniczych o wysokiej temperaturze topnienia (tj. stopach na bazie ołowiu zawierających nie mniej niż 85 % ołowiu masowo)	
7b)	Ołów w stopach lutowniczych serwerów, pamięci i systemów układu pamięci, infrastruktury sieci urządzeń przełączających, sygnalizujących, transmitujących, a także sieci zarządzania telekomunikacją	
7c-I	Komponenty elektryczne i elektroniczne zawierające ołów w szklanych lub ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów, np. w urządzeniach piezoelektrycznych lub w szklanych bądź ceramicznych składnikach matryc	
7c-II	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym 125 V AC lub 250 V DC lub wyższym	
7c-III	Ołów w ceramicznych dielektrycznych elementach kondensatorów o napięciu znamionowym nieprzekraczającym 125 V AC lub 250 V DC	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.
8a)	Kadm i jego związki w bezpiecznikach termicznych o jednorazowym zadziałaniu	Wygasa dnia 1 stycznia 2012 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2012 r.
8b)	Kadm i jego związki w stykach elektrycznych	
9	Sześciowartościowy chrom jako środek antykorozyjny stosowany w stali węglowej systemów chłodzących w chłodziarkach absorpcyjnych, do 0,75 % masowo w roztworze chłodzącym	
9b)	Ołów w panewkach i tulejach łożysk sprężarek zawierających czynnik chłodniczy do zastosowań w zakresie ogrzewania, wentylacji, klimatyzacji i chłodnictwa	
11a)	Ołów stosowany w systemach złączy stykowych zgodnych z technologią C-press	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu do dnia 24 września 2010 r.
11b)	Ołów stosowany w innych systemach złączy stykowych niż złącza stykowe zgodne z technologią C-press	Wygasa dnia 1 stycznia 2013 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2013 r.

	Zwolnienie	Zakres i daty obowiązywania
12	Ołów jako materiał powlekający w pierścieniach typu »C« modułów termoprzewodzących	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu do dnia 24 września 2010 r.
13a)	Ołów w przezroczystym szkłe wykorzystywanym w zastosowaniach optycznych	
13b)	Kadm i ołów w filtrach szklanych i szklach, do których odnoszą się normy wykorzystujące pomiar reflektancji	
14	Ołów w stopach lutowniczych składających się z więcej niż z dwóch elementów w połączeniach pomiędzy stykami i zespołami mikroprocesorów o zawartości ołowiu nie mniejszej niż 80 % i nie większej niż 85 % masowo	Wygasa dnia 1 stycznia 2011 r., a po tym terminie możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 1 stycznia 2011 r.
15	Ołów w stopach lutowniczych służących do zakończenia trwałego połączenia elektrycznego pomiędzy urządzeniem półprzewodnikowym a nośnikiem w ramach obwodów scalonych typu Flip-Chip	
16	Ołów w liniowych lampach żarowych z rurką pokrytą krzemianem	Wygasa dnia 1 września 2013 r.
17	Halogenek ołowiu używany jako czynnik promieniujący w wysokowydajnych lampach wyładowczych używanych do celów profesjonalnej reprografii	
18a)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych jako lampy specjalistyczne w reprografii z wykorzystaniem diazotypii, litografii, pułapkach na owady, procesach fotochemicznych i obróbce chemicznej, zawierających luminofory, takie jak SMS ((Sr,Ba) ₂ MgSi ₂ O ₇ :Pb)	Wygasa dnia 1 stycznia 2011 r.
18b)	Ołów jako aktywator w proszku fluorescencyjnym (1 % ołowiu masowo lub mniej) w lampach wyładowczych używanych do opalania zawierających luminofory, takie jak BSP (BaSi ₂ O ₅ :Pb)	
19	Ołów z dodatkiem PbBiSn-Hg i PbInSn-Hg w poszczególnych składach jako główny amalgamat oraz z dodatkiem PbSn-Hg jako amalgamat dodatkowy w kompaktowych lampach energooszczędnych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
20	Tlenek ołowiu używany w szkłe łączącym przednie i tylne substraty płaskich lamp fluorescencyjnych używanych w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
21	Ołów i kadm w farbach drukarskich do nakładania emalii na szkło, takie jak szkło borokrzemianowe i szkło sodowo-wapniowe	
23	Ołów w powłokach elementów z małym rastrem innych niż złącza o rastrze 0,65 mm lub mniejszym	Możliwe jest użycie w częściach zamiennych do sprzętu elektrycznego i elektronicznego wprowadzonego do obrotu przed dniem 24 września 2010 r.
24	Ołów w lutach do lutowania dotyczącego wielowarstwowych kondensatorów ceramicznych z matrycą dyskową i planarną z otworami przelotowymi	
25	Tlenek ołowiu w wyświetlaczach z emiterami elektronowymi i przewodnictwem powierzchniowym (SED) wykorzystywany w elementach strukturalnych, a mianowicie w uszczelnieniu wykonanym ze szkła i uszczelce ze szkliska	
26	Tlenek ołowiu w szklanej powłoce świetlówki »Blacklight blue«	Wygasa dnia 1 czerwca 2011 r.
27	Stopy ołowiu w lucie w przetwornikach akustycznych (przeznaczonych do wielogodzinnego funkcjonowania na poziomach mocy akustycznej 125 dB SPL i powyżej) stosowane w głośnikach o wysokiej mocy	Wygasło dnia 24 września 2010 r.

Zwolnienie		Zakres i daty obowiązywania
29	Ołów związany w szkłe kryształowym jak określono w załączniku I (kategorie 1, 2, 3 i 4) do dyrektywy Rady 69/493/EWG ⁽¹⁾	
30	Stopy kadmu stosowane jako elektryczno-mechaniczne spoiwo lutownicze przewodników elektrycznych umiejscowionych bezpośrednio na cewce głosowej przetworników wykorzystywanych w głośnikach dużej mocy, o ciśnieniu dźwięku wynoszącym co najmniej 100 dB(A)	
31	Ołów w materiałach lutowniczych w bezrtęciowych płaskich lampach fluorescencyjnych (stosowanych np. w wyświetlaczach ciekłokrystalicznych, oświetleniu projektowym i przemysłowym)	
32	Tlenek ołowiu w uszczelnieniu wykonanym ze szkliwa stosowanym do produkcji zespołów okien dla tub laserów argonowych i kryptonowych	
33	Ołów w stopach lutowniczych służących do lutowania cienkich drutów miedzianych o średnicy 100 µm i mniejszej w transformatorach mocy	
34	Ołów w elementach potencjometrów dostrojczych opartych na cermecie	
36	Rtęć stosowana jako inhibitor rozpylania katodowego w wyświetlaczach plazmowych na prąd stały o zawartości do 30 mg na jeden wyświetlacz	Wygasło dnia 1 lipca 2010 r.
37	Ołów w warstwie powlekającej diody wysokiego napięcia na bazie szkła cynkowo-boranowego	
38	Kadm i tlenek kadmu w pastach grubowarstwowych stosowanych na podłożu z tlenku berylu dołączanego do aluminium	
39	Kadm w połączeniu z pierwiastkami grupy II-VI do konwersji długości fali światła z diody elektroluminescencyjnej LED (< 10 µg Cd na mm ² powierzchni emisyjnej) do zastosowania w półprzewodnikowych systemach oświetlenia lub wyświetlania	Wygasa dnia 1 lipca 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 326 z 29.12.1969, s. 36.

Uwaga: Do celów art. 5 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/95/WE dopuszcza się maksymalną wartość koncentracji 0,1 % masowo w materiałach jednorodnych dla ołowiu rtęci, sześciowartościowego chromu, polibromowanych bifenyli i polibromowanych eterów difenylowych oraz 0,01 % masowo w materiałach jednorodnych dla kadmu.”

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 20 września 2010 r.

w sprawie regulowanego dostępu do sieci dostępu nowej generacji

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2010/572/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

uwzględniając dyrektywę 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa),⁽¹⁾ w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając opinie Organu Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC) oraz Komitetu ds. Łączności (COCOM),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Jednolity rynek usług łączności elektronicznej w UE, a w szczególności rozwój bardzo szybkich usług szerokopasmowych stanowi klucz do zapewnienia wzrostu gospodarczego i osiągnięcia celów strategii Europa 2020. Podstawową rolę wprowadzenia usług telekomunikacyjnych i szerokopasmowych pod względem inwestycji UE, tworzenia miejsc pracy i ogólnej naprawy gospodarczej podkreśliła zwłaszcza Rada Europejska w konkluzjach z posiedzenia z marca 2009 r. Jedną z siedmiu głównych inicjatyw strategii Europa 2020 jest realizacja Europejskiej agendy cyfrowej, przedstawionej w maju 2010 r.
- (2) Europejska agenda cyfrowa ustanawia cele w zakresie wprowadzenia szybkich i bardzo szybkich sieci szerokopasmowych oraz ich upowszechnienia, a także przewiduje szereg środków ułatwiających wprowadzenie sieci dostępu nowej generacji (NGA) w oparciu o technologie światłowodowe oraz wspierających znaczne inwestycje wymagane w nadchodzących latach. Niniejsze zalecenie, które należy postrzegać w powyższym kontekście, ma na celu promowanie efektywnych inwestycji oraz innowacji w zakresie nowej i zmodernizowanej infrastruktury, z należyтым uwzględnieniem ryzyka ponoszonego przez wszystkie inwestujące przedsiębiorstwa oraz potrzeby utrzymania skutecznej konkurencji, która jest istotnym i długofalowym bodźcem inwestycyjnym.
- (3) Zgodnie z art. 16 ust. 4 dyrektywy 2002/21/WE krajowe organy regulacyjne przygotowują działania regulacyjne dotyczące kwestii związanych z przechodzeniem z sieci miedzianych na sieci światłowodowe. W związku z tym
- (4) Zakres niniejszego zalecenia obejmuje przede wszystkim środki naprawcze nakładane na operatorów uznanych za mających znaczącą pozycję rynkową na podstawie procedury analizy rynku przeprowadzonej zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE. Jednakże jeśli jest to uzasadnione faktem, że powielanie infrastruktury jest gospodarczo nieefektywne lub fizycznie niewykonalne, państwa członkowskie mogą również wprowadzić obowiązek wspólnego korzystania z urządzeń przez przedsiębiorstwa obsługujące sieć łączności elektronicznej zgodnie z art. 12 wspomnianej dyrektywy, co może pomóc w eliminacji wąskich gardeł w infrastrukturze technicznej i w segmentach końcowych.
- (5) Oczekuje się, że po wprowadzeniu sieci dostępu nowej generacji warunki zapotrzebowania i dostępności zmienią się w sposób istotny zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym. Dlatego też może być konieczne wprowadzenie nowych środków naprawczych oraz nowej kombinacji środków naprawczych w zakresie aktywnego i pasywnego dostępu na rynkach 4 i 5.
- (6) Pewność prawna ma kluczowe znaczenie dla promowania efektywnych inwestycji ze strony wszystkich operatorów. Trwałe zastosowanie spójnego podejścia w zakresie regulacji jest ważne, gdyż daje inwestorom pewność konieczną do przygotowania planów operacyjnych. W celu minimalizacji niepewności związanej z okresowymi przeglądami rynku, krajowe organy regulacyjne powinny wyjaśnić w możliwie najszerszym zakresie, jak przewidywane zmiany okoliczności rynkowych mogą wpłynąć na środki naprawcze.

⁽¹⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

- (7) W przypadku instalacji nowych sieci światłowodowych na terenach niezagospodarowanych, krajowe organy regulacyjne powinny poddać przeglądowi i, w razie konieczności, dostosować obowiązujące wymogi regulacyjne, aby zagwarantować ich zastosowanie bez względu na wdrożoną technologię sieciową.
- (8) Wprowadzenie sieci dostępu nowej generacji prawdopodobnie spowoduje istotne zmiany w ekonomii świadczenia usług i sytuacji konkurencyjnej.
- (9) W takim kontekście krajowe organy regulacyjne powinny dokładnie przeanalizować powstające warunki konkurencji wynikające z wprowadzenia wspomnianych sieci. Organy te powinny zdefiniować lokalne rynki geograficzne zgodnie z zaleceniem Komisji 2007/879/WE z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej⁽¹⁾, jeśli potrafią jasno stwierdzić trwałe istnienie znacznie i obiektywnie odmiennych warunków konkurencji. W sytuacjach, kiedy nie można stwierdzić, że odmiennie warunki konkurencji uzasadniają zdefiniowanie lokalnych rynków geograficznych, może być jednak właściwe, aby krajowe organy regulacyjne – w odpowiedzi na fakt wystąpienia różnic w warunkach konkurencji między poszczególnymi obszarami w obrębie geograficznie zdefiniowanego rynku, na przykład ze względu na obecność kilku alternatywnych infrastruktur lub kilku alternatywnych operatorów bazujących na infrastrukturze – podjęły działania polegające na wprowadzeniu zróżnicowanych środków naprawczych i produktów dostępu.
- (10) Przejście z sieci miedzianych na sieci światłowodowe może zmienić warunki konkurencji w różnych obszarach geograficznych oraz sprawić, że będzie konieczny przegląd geograficznego zasięgu rynków 4 i 5 lub środków naprawczych dotyczących rynków 4 i 5 w przypadkach, gdy takie rynki lub środki naprawcze uległy podziałowi ze względu na konkurencję spowodowaną uwolnieniem lokalnych pętli abonenckich.
- (11) W razie stwierdzenia przypadku posiadania znaczącej pozycji rynkowej na rynku 4, należy zastosować odpowiedni pakiet środków naprawczych.
- (12) Dostęp do infrastruktury technicznej ma zasadnicze znaczenie dla wprowadzenia równoległych sieci światłowodowych. Jest zatem ważne, aby krajowe organy regulacyjne otrzymywały informacje niezbędne do oceny, czy i gdzie dostępne są kanały oraz inne urządzenia lokalnych pętli abonenckich do celów wprowadzenia sieci dostępu nowej generacji. Krajowe organy regulacyjne powinny wykorzystać uprawnienia przysługujące im na podstawie dyrektywy 2002/21/WE, aby uzyskać wszystkie istotne informacje o lokalizacji, przepustowości i dostępności takich urządzeń. Operatorzy alternatywni optymalnie powinni mieć możliwość wprowadzenia swoich sieci światłowodowych równocześnie z operatorem o znaczącej pozycji rynkowej, dzieląc koszty prac technicznych.
- (13) Wprowadzenie obowiązku udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej będzie skuteczne tylko wówczas, gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej zapewni dostęp na tych samych warunkach własnym jednostkom działającym na rynku niższego szczebla oraz zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp. W celu wdrożenia niezbędnych procesów biznesowych odnoszących się do zamawiania oraz dostępu operacyjnego do obiektów technicznych krajowe organy regulacyjne powinny oprzeć się na swoim doświadczeniu w zakresie przygotowania procedur i narzędzi na potrzeby uwolnienia lokalnych pętli abonenckich. Wprowadzenie obowiązku publikacji przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej odpowiedniej oferty ramowej w możliwie najkrótszym terminie po otrzymaniu wniosku o udzielenie dostępu od podmiotu ubiegającego się o dostęp jest zgodne z celem polegającym na wspieraniu efektywnych inwestycji oraz konkurencji w zakresie infrastruktury. W ofercie ramowej powinny być określone warunki i procedury dostępu do infrastruktury technicznej, w tym ceny dostępu.
- (14) Ceny zależne od kosztów wiążą się z zadowalającym zwrotem z zainwestowanego kapitału. Kiedy inwestycje w niepoddające się odtworzeniu zasoby fizyczne, takie jak infrastruktura techniczna, nie są związane tylko z wprowadzeniem sieci dostępu nowej generacji (i nie pociągają za sobą podobnego poziomu ryzyka systematycznego), ich profilu ryzyka nie należy uważać za inny niż w przypadku istniejącej infrastruktury miedzianej.
- (15) W miarę możliwości krajowe urzędy regulacyjne powinny dążyć do tego, by nowo zbudowane obiekty operatora o znaczącej pozycji rynkowej były projektowane w sposób umożliwiający doprowadzenie światłowodów wielu operatorom.
- (16) W kontekście doprowadzania sieci światłowodowych do domów (*fibre to the home*, FTTH) powielanie segmentu końcowego światłowodowych pętli abonenckich będzie zwykle kosztowne i nieefektywne. W celu umożliwienia zrównoważonej konkurencji w zakresie infrastruktury konieczne jest zatem zapewnienie dostępu do segmentu końcowego infrastruktury światłowodowej stworzonej przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. W związku z zapewnieniem możliwości skutecznego wejścia na rynek ważne jest udzielenie dostępu na takim poziomie sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej, który umożliwi nowym uczestnikom rynku osiągnięcie minimalnej efektywnej skali pozwalającej na skuteczną i zrównoważoną konkurencję. W niektórych przypadkach mogą być konieczne specjalne interfejsy zapewniające efektywny dostęp.
- (17) Aby zapewnić skuteczność dostępu do segmentu końcowego, niezbędne są zobowiązania do przejrzystości i niedyskryminacji. Publikacja przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej odpowiedniej oferty ramowej w krótkim terminie, w sytuacji gdy operator ten otrzymał stosowny wniosek, jest niezbędna w celu umożliwienia podjęcia decyzji inwestycyjnych podmiotom ubiegającym się o dostęp.
- (18) Krajowe organy regulacyjne muszą dopilnować, aby ceny dostępu odzwierciedlały koszty rzeczywiście ponoszone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, z należyтым uwzględnieniem poziomu ryzyka inwestycyjnego.

(1) Dz.U. L 344 z 28.12.2007, s. 65.

- (19) Sieci wielowłóknowe można wprowadzać przy koszcie minimalnie wyższym niż sieci jednowłóknowe, jednocześnie umożliwiając każdemu z operatorów alternatywnych kontrolę własnego połączenia na odcinku dochodzącym aż do użytkownika końcowego. Prawdopodobnie będą one sprzyjać długoterminowej zrównoważonej konkurencji zgodnej z celami ram regulacyjnych UE. Jest zatem pożądane, aby krajowe organy regulacyjne wykorzystały swoje uprawnienia w celu ułatwienia wprowadzenia sieci wielowłóknowych w segmencie końcowym, z uwzględnieniem, w szczególności, odnośnego zapotrzebowania i kosztów.
- (20) Operatorom alternatywnym, z których część wdrożyła już własne sieci w celu połączenia ich z uwolnioną miedzianą pętlą abonencką operatora o znaczącej pozycji rynkowej, należy zapewnić odpowiednie produkty dostępu, aby mogli nadal konkurować w kontekście sieci dostępu nowej generacji. W przypadku sieci FTTH mogą one obejmować dostęp do infrastruktury technicznej, do segmentu końcowego, do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich (w tym ze światłowodu ciemnego) lub hurtowy dostęp szerokopasmowy, zależnie od przypadku. Jeśli środki naprawcze wprowadzone na rynku 4 prowadzą do skutecznej konkurencji na odnośnym rynku niższego szczebla, na całym rynku lub w określonych obszarach geograficznych, na odnośnym rynku lub w odnośnych obszarach można wycofać pozostałe środki naprawcze. Takie wycofanie byłoby wskazane, przykładowo, gdyby na skutek udanego wprowadzenia środków zaradczych w zakresie dostępu fizycznego dodatkowe środki zaradcze w zakresie szerokopasmowej transmisji danych stały się zbędne. Ponadto w wyjątkowych okolicznościach, krajowe organy regulacyjne mogą powstrzymać się od wprowadzenia uwolnionego dostępu do światłowodowych pętli abonenckich w obszarach geograficznych, w których obecność kilku alternatywnych infrastruktur, np. sieci FTTH i/lub kablowych, w połączeniu z konkurencyjnymi ofertami dostępu wynikającymi z uwolnienia pętli, prawdopodobnie doprowadzi do skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla.
- (21) Zobowiązania nałożone na podstawie art. 16 dyrektywy 2002/21/WE odpowiadają charakterowi zidentyfikowanego problemu, bez względu na technologię lub infrastrukturę wdrożoną przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Dlatego też wprowadzenie przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej topologii sieci punkt-wielopunkt bądź punkt-punkt nie powinno jako takie mieć wpływu na dobór środków naprawczych, przy czym należy uwzględnić dostępność nowych technologii służących do uwolnienia pętli, umożliwiających rozwiązywanie potencjalnych problemów technicznych pod tym względem. Krajowe organy regulacyjne powinny mieć możliwość przyjęcia środków wprowadzających w okresie przejściowym obowiązek udostępnienia produktów dostępu, które stanowią najbliższy odpowiednik będący substytutem fizycznego uwolnienia pętli, pod warunkiem że towarzyszą im odpowiednie środki zabezpieczające, mające na celu zapewnienie równowagi dostępu i skutecznej konkurencji⁽¹⁾. W każdym razie w takich przypadkach krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek fizycznego uwolnienia pętli tak szybko, jak tylko jest to możliwe z technicznego i komercyjnego punktu widzenia.
- (22) W przypadku wprowadzenia obowiązku zapewnienia uwolnionego dostępu do światłowodowych pętli abonenckich obowiązująca oferta ramowa dotycząca uwolnienia pętli abonenckich powinna zostać zmieniona poprzez dodanie wszystkich odnośnych warunków dostępu, w tym warunków finansowych odnoszących się do uwolnienia światłowodowych pętli abonenckich, zgodnie z załącznikiem II do dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Taka zmiana powinna zostać opublikowana bez zbędnej zwłoki w celu zapewnienia niezbędnego stopnia przejrzystości i bezpieczeństwa planowania dla podmiotów ubiegających się o dostęp.
- (23) Wprowadzenie sieci FTTH będzie zwykle wiązać się z poważnym ryzykiem związanym z wysokimi kosztami wprowadzenia na jedno gospodarstwo domowe i z tym, że obecnie nadal ograniczona jest liczba usług detalicznych wymagających wyższych parametrów (takich jak większa przepustowość), które może zapewnić tylko technologia światłowodowa. Amortyzacja inwestycji w sieci światłowodowe zależy od upowszechnienia w krótkim i średnim horyzoncie czasowym nowych usług świadczonych w sieciach dostępu nowej generacji. Do celów ustalenia cen dostępu koszt kapitału operatora o znaczącej pozycji rynkowej powinien odzwierciedlać wyższe ryzyko inwestycyjne w stosunku do obecnych sieci miedzianych.
- (24) Dywersyfikacja ryzyka wprowadzenia może prowadzić do szybszego i bardziej efektywnego wdrożenia sieci dostępu nowej generacji. Krajowe organy regulacyjne powinny zatem ocenić systemy ustalania cen proponowane przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w celu dywersyfikacji ryzyka inwestycji.
- (25) Jeśli operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej oferują niższe ceny dostępu do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich w zamian za podejmowane z góry zobowiązania do zawarcia umów długoterminowych lub na dużą przepustowość, nie należy traktować ich jako nadmiernie dyskryminujących, jeśli krajowe organy regulacyjne są przekonane, że niższe ceny właściwie odzwierciedlają rzeczywiste ograniczenie ryzyka inwestycyjnego. Jednakże krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby takie ustalenia cenowe nie prowadziły do zawężania marży, uniemożliwiającego efektywne wejście na rynek.
- (26) Zawężania marży można dowieść wykazując, że własne jednostki operatora o znaczącej pozycji rynkowej działające na rynku niższego szczebla nie mogły prowadzić opłacalnej działalności w oparciu o ceny naliczane konkurentom przez jednostki takiego operatora działające na rynku wyższego szczebla (kryterium „równie efektywnego konkurenta”). Ewentualnie zawężania marży można również dowieść wykazując, że marża między ceną naliczaną konkurentom na rynku wyższego szczebla za dostęp a ceną naliczaną jednostkom operatora o znaczącej pozycji rynkowej działającym na rynku niższego szczebla nie jest wystarczająca, aby umożliwić zasadnie efektywnemu usługodawcy na rynku niższego szczebla uzyskanie normalnego zysku (kryterium „zasadnie efektywnego konkurenta”). W szczególnym

⁽¹⁾ Zob. również motyw 60 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE (Dz.U. L 337 z 18.12.2009, s. 37).

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 7.

kontekście kontroli cen *ex ante*, mającej na celu utrzymanie skutecznej konkurencji między operatorami, którzy nie czerpią tych samych korzyści skali i zakresu oraz mają różne koszty jednostkowe sieci, kryterium „zasadnie efektywnego konkurenta” będzie zwykle bardziej odpowiednie. Ponadto oceny ewentualnego zawężania marży należy dokonywać w odpowiednich ramach czasowych. Aby zwiększać przewidywalność, krajowe organy regulacyjne powinny z góry należycie określić metodologię stosowaną w celu określenia kryterium przypisania, wykorzystane parametry i mechanizmy środków naprawczych w razie stwierdzenia zawężania marży.

- (27) Sieci wielowłóknowe gwarantują, że podmioty ubiegające się o dostęp mogą uzyskać pełną kontrolę nad łączami światłowodowymi, bez konieczności powielania kosztownych inwestycji bądź ryzykowania dyskryminacji w przypadku wprowadzenia obowiązku uwolnienia pętli abonenckich opartych na łączu o pojedynczym światłowodzie. Prawdopodobnie zatem sieci wielowłóknowe spowodują wcześniejszą i bardziej ożywioną konkurencję na rynku niższego szczebla. Wspólne inwestycje w sieci dostępu nowej generacji mogą ograniczyć zarówno koszty, jak i ryzyko ponoszone przez inwestujące przedsiębiorstwo, co z kolei może prowadzić do wprowadzania sieci FTTH na większą skalę.
- (28) Uzgodnienia w sprawie inwestycji w wielowłóknowe sieci FTTH mogą w pewnych warunkach prowadzić do powstania skutecznej konkurencji w obszarach geograficznych objętych wspólną inwestycją. Główne uwarunkowania to liczba zaangażowanych operatorów, struktura wspólnie kontrolowanej sieci oraz inne ustalenia między wspólnie inwestującymi operatorami, mające na celu zapewnienie skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla. W takiej sytuacji, jeśli warunki konkurencji w odnośnych obszarach różnią się znacznie i obiektywnie od warunków panujących w innych obszarach, może być uzasadnione zdefiniowane osobnego rynku, jeśli po analizie rynku zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE nie zostanie stwierdzony przypadek posiadania znaczącej pozycji rynkowej.
- (29) Krajowe organy regulacyjne powinny ocenić koszty uwolnienia podpętli. Powinny w razie potrzeby zorganizować uprzednie konsultacje z operatorami alternatywnymi potencjalnie zainteresowanymi współużytkowaniem szafek ulicznych i na tej podstawie określić, czy należy dostosować szafki uliczne oraz jak podzielić koszty.
- (30) Wprowadzając środki naprawcze w zakresie uwolnienia podpętli, krajowe organy regulacyjne powinny przyjąć właściwe środki w zakresie dosyłu, aby zapewnić skuteczność takich środków naprawczych. Podmioty ubiegające się o dostęp powinny mieć możliwość wyboru rozwiązania najlepiej odpowiadającego ich wymaganiom, czy to światłowodów ciemnych (i w razie potrzeby przewodów miedzianych), łączy dosyłowych Ethernet, czy dostępu do kanałów. Krajowe organy regulacyjne powinny, w razie potrzeby, podejmować środki odnoszące się do odpowiedniego rozmiaru szafek ulicznych należących do operatora o znaczącej pozycji rynkowej.

- (31) Przejrzystość warunków dostępu do podpętli można najskuteczniej zagwarantować poprzez włączenie ich do istniejącej oferty ramowej dotyczącej uwolnienia pętli abonenckich. Jest ważne, aby ten wymóg przejrzystości stosowano również do wszystkich elementów niezbędnych dla zapewnienia uwolnienia podpętli, włącznie z dosyłem i usługami pomocniczymi umożliwiającymi zachowanie ciągłości istniejących konkurencyjnych ofert. Oferta ramowa powinna obejmować wszystkie warunki cenowe, umożliwiając nowym uczestnikom rynku analizę komercyjnej zasadności uwolnienia podpętli.
- (32) Tak samo jak ceny w zakresie uwolnienia lokalnych pętli abonenckich, ceny wszystkich elementów niezbędnych do zapewnienia uwolnienia podpętli powinny być uzależnione od kosztów i zgodne z obecnymi metodologiami stosowanymi w odniesieniu do cen dostępu do uwolnionych miedzianych pętli abonenckich. Zastąpienie przewodów miedzianych światłowodami aż do pośredniego punktu dystrybucji stanowi ważną inwestycję pociągającą za sobą pewne ryzyko, aczkolwiek uważane – przynajmniej w obszarach gęsto zaludnionych – za niższe niż w przypadku sieci FTTH, związane z odnośnymi względny kosztami wprowadzenia na jedno gospodarstwo domowe oraz niepewnością co do zapotrzebowania na udoskonalone bądź zmodernizowane usługi.
- (33) Krajowe organy regulacyjne powinny stosować zasady niedyskryminacji w celu uniknięcia zapewnienia jakiegokolwiek przewagi czasowej detalicznym jednostkom operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Taki operator powinien być zobowiązany do aktualizacji swojej hurtowej oferty w zakresie szerokopasmowej transmisji danych przed wprowadzeniem nowych usług detalicznych wykorzystujących światłowody, w celu zapewnienia konkurencyjnym operatorom korzystającym z dostępu odpowiedniego czasu na reakcję na wprowadzenie takich produktów. Za odpowiedni czas na wprowadzenie niezbędnych zmian uważa się sześć miesięcy, chyba że istnieją inne efektywne środki zabezpieczające, które gwarantują ochronę przed dyskryminacją.
- (34) Oczekuje się, że możliwe będzie techniczne skonfigurowanie produktów hurtowego dostępu szerokopasmowego wykorzystujących łącza światłowodowe w sposób umożliwiający większą elastyczność i poprawę jakości usługi w porównaniu z produktami szerokopasmowej transmisji danych wykorzystującymi łącza miedziane. Dla wspierania konkurencji w zakresie produktów detalicznych ważne jest, aby takie różnice w jakości usługi znalazły odzwierciedlenie w różnych regulowanych produktach bazujących na sieciach dostępu nowej generacji, w tym w usługach dla przedsiębiorstw.
- (35) Przez daną sieć dostępu nowej generacji udostępniać można różne produkty szerokopasmowej transmisji danych, które można wyróżnić na rynku niższego szczebla pod względem, przykładowo, szerokości pasma, niezawodności, jakości usług lub innych parametrów.

- (36) Konieczne będzie dokładne określenie nowych środków zaradczych w zakresie dostępu, na przykład w odniesieniu do protokołów technicznych oraz interfejsów zapewniających wzajemne połączenia między sieciami światłowodowymi lub w odniesieniu do zakresu i właściwości nowych środków naprawczych w zakresie szerokopasmowej transmisji danych. Krajowe organy regulacyjne powinny również współpracować między sobą, z międzynarodowymi instytucjami normalizacyjnymi oraz z zainteresowanymi stronami z branży w celu opracowania wspólnych norm technicznych w tym zakresie.
- (37) W przypadku zastosowania regulacji cen *ex ante*, ceny hurtowego dostępu do usług szerokopasmowej transmisji danych powinny być ustalane z uwzględnieniem kosztów. W przypadku gdy jednostki detaliczne operatora o znaczącej pozycji rynkowej działające na rynku niższego szczebla podlegają wystarczającym ograniczeniom konkurencyjnym, krajowe organy regulacyjne mogłyby stosować inne właściwe metody kontroli cen, w tym metodę „cena detaliczna minus”. Krajowe organy regulacyjne powinny ustalić różne ceny dla różnych produktów szerokopasmowej transmisji danych w zakresie, w jakim takie różnice cenowe mogą być uzasadnione podstawowymi kosztami świadczenia usług, umożliwiając w ten sposób wszystkim operatorom korzystanie z trwałego zróżnicowania cen zarówno na poziomie hurtowym, jak i detalicznym. Przy ustalaniu ceny dostępu konieczne jest należyte uwzględnienie ryzyka ponoszonego przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej.
- (38) Dzięki skutecznym środkom zaradczym w zakresie dostępu fizycznego, w niektórych obszarach wprowadzenie obowiązku zapewnienia hurtowego dostępu szerokopasmowego może przestać być konieczne do celów osiągnięcia skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla. W szczególności w przypadku gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej wprowadził sieć FTTH, a operatorzy alternatywni mają skuteczny dostęp do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich (zwłaszcza w odniesieniu do wdrożeń punkt-punkt), krajowy urząd regulacyjny może uznać taki dostęp za wystarczający do zapewnienia skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla, szczególnie w gęsto zaludnionych obszarach. Powstrzymanie się od wprowadzenia obowiązku zapewnienia hurtowego dostępu szerokopasmowego w takich okolicznościach może zapewnić silniejsze bodźce inwestycyjne dla wszystkich operatorów i sprzyjać szybkiemu wprowadzeniu.
- (39) W przypadku gdy udowodniono, że rozdział funkcjonalny lub podobne rozwiązania poskutkowały w pełni równoważnym dostępem do sieci dostępu nowej generacji dla operatorów alternatywnych i działających na rynku niższego szczebla jednostek operatora o znaczącej pozycji rynkowej oraz jeśli istnieją wystarczające ograniczenia konkurencyjne odnoszące się do takich jednostek operatora o znaczącej pozycji rynkowej, krajowe urzędy regulacyjne dysponują większą elastycznością podczas projektowania środków naprawczych dotyczących hurtowego dostępu szerokopasmowego. W szczególności można pozostawić rynkowi ustalenie ceny produktu szerokopasmowej transmisji danych. Jednakże ściśle monitorowanie, a także przeprowadzenie odpowiedniego testu zawężenia marży przedstawionego powyżej miałyby zasadnicze znaczenie dla uniknięcia skutków antykonkurencyjnych.
- (40) Operatorzy korzystający obecnie z dostępu mają uzasadniony interes w tym, aby mieć wystarczającą ilość czasu na przygotowanie się do zmian mających znaczny wpływ na ich inwestycje oraz na zasadność ich działalności komercyjnej. Przy braku porozumienia komercyjnego krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić przygotowanie odpowiedniej ścieżki migracji. Taka ścieżka migracji powinna być przejrzysta i opracowana na niezbędnym poziomie szczegółowości, aby operatorzy korzystający obecnie z dostępu mogli przygotować się na zmiany, w tym powinna określać zasady współdziałania podmiotów ubiegających się o dostęp i operatora o znaczącej pozycji rynkowej, a także dokładne sposoby wycofania z eksploatacji punktów wzajemnego połączenia. Obowiązki ciążące na operatorze o znaczącej pozycji rynkowej należy utrzymać w okresie przejściowym o odpowiedniej długości. Ten okres powinien być dostosowany do standardowego okresu inwestycyjnego dla uwolnienia lokalnych pętli abonenckich lub podpętli lokalnych, wynoszącego zwykle pięć lat. W przypadku gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej zapewnia równoważny dostęp na głównej przełącznicy, krajowy organ regulacyjny może zdecydować się na ustanowienie krótszego okresu.
- (41) W przypadku gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej przewiduje zastąpienie części swojej istniejącej miedzianej sieci dostępowej światłowodową siecią dostępową oraz planuje wycofanie z eksploatacji obecnie używanych punktów wzajemnego połączenia, krajowe organy regulacyjne powinny uzyskać odnośne informacje od takiego operatora oraz, zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE powinny zadbać o to, by przedsiębiorstwa korzystające z dostępu do sieci takiego operatora otrzymały we właściwym czasie wszystkie niezbędne informacje umożliwiające im odpowiednie dostosowanie własnych sieci i planów rozbudowy sieci. Krajowe organy regulacyjne powinny zdefiniować format i poziom szczegółowości takich informacji, gwarantując jednocześnie, że będą one używane tylko do celów, do których są przeznaczone, oraz że przez cały czas trwania procesu zachowana będzie poufność informacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

Cel i zakres

1. Celem niniejszego zalecenia jest wspieranie rozwoju jednolitego rynku poprzez zwiększanie pewności prawnej oraz promowanie inwestycji, konkurencji i innowacji na rynku usług szerokopasmowych, w szczególności w kontekście przejścia do sieci dostępu nowej generacji (NGA).
2. W niniejszym zaleceniu określono wspólne podejście w zakresie promowania spójnego wdrażania środków naprawczych w odniesieniu do sieci dostępu nowej generacji, na podstawie procedury analizy rynku zgodnej z dyrektywami 2002/19/WE i 2002/21/WE.
3. Jeśli w kontekście procedur analizy rynku przeprowadzonych zgodnie z art. 16 dyrektywy 2002/21/WE krajowe organy regulacyjne rozważają wprowadzenie regulacyjnych środków naprawczych, powinny zaprojektować skuteczne środki zgodnie ze wspomnianymi dyrektywami i ze wspólnym podejściem przedstawionym w niniejszym zaleceniu. Ramy regulacyjne dają krajowym organom

regulacyjnym do dyspozycji szereg środków naprawczych, umożliwiając im opracowywanie stosownych środków mających na celu korektę mechanizmów rynkowych i osiąganie zamierzonych celów w zakresie regulacji w każdym państwie członkowskim. Krajowe organy regulacyjne powinny brać pod uwagę ustalenia między operatorami mające na celu dywersyfikację ryzyka związanego z wprowadzeniem sieci światłowodowych łączących domy lub budynki oraz promowanie konkurencji.

Spójne podejście

4. Krajowe organy regulacyjne powinny korzystać z uprawnień przysługujących im na mocy art. 5 dyrektywy 2002/21/WE w celu zapewnienia, aby operator o znaczącej pozycji rynkowej przekazał wszystkie informacje niezbędne do zaprojektowania odpowiednich regulacyjnych środków naprawczych w zakresie przejścia do sieci dostępu nowej generacji, na przykład informacje o planowanych zmianach w topologii sieci lub o dostępności kanałów.
5. Przegląd rynków 4 i 5 określonych w zaleceniu 2007/879/WE powinien uwzględniać sieci dostępu nowej generacji, a także powinien być przeprowadzony w skoordynowany i terminowy sposób przez każdy krajowy organ regulacyjny. Krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby środki naprawcze wprowadzone na rynkach 4 i 5 były ze sobą spójne.
6. Jeśli z odnośnych analiz rynku wynika, że warunki rynkowe pozostają zasadniczo niezmiennie, krajowe organy regulacyjne powinny stosować spójne podejście w zakresie regulacji w odpowiednich okresach przeglądów. W miarę możliwości krajowe organy regulacyjne powinny wyjaśniać w swoich decyzjach, jak zamierzają dostosować środki naprawcze na rynkach 4 i 5 podczas przyszłych przeglądów rynku w reakcji na prawdopodobne zmiany okoliczności rynkowych.
7. Stosując środki symetryczne zgodnie z art. 12 dyrektywy 2002/21/WE wiążące się z udzieleniem dostępu do infrastruktury technicznej przedsiębiorstwa oraz segmentu końcowego, krajowe organy regulacyjne powinny podejmować środki wykonawcze zgodnie z art. 5 dyrektywy 2002/19/WE.
8. W przypadku wprowadzenia światłowodowej sieci dostępowej na terenach niezagospodarowanych, krajowe organy regulacyjne nie powinny wymagać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej dodatkowego wprowadzenia sieci miedzianej w celu wywiązania się z ciężących na nim obowiązków, w tym w zakresie usługi powszechnej, lecz umożliwić zastąpienie wszelkich istniejących regulowanych produktów lub usług funkcjonalnie równoważnymi produktami lub usługami udostępnianymi poprzez sieć światłowodową.

Zróżnicowanie geograficzne

9. Krajowe organy regulacyjne powinny przeanalizować różnice w warunkach konkurencji w różnych obszarach geograficznych w celu ustalenia, czy jest uzasadnione definiowanie lokalnych rynków geograficznych lub wprowadzenie zróżnicowanych środków naprawczych. Jeśli różnice w warunkach konkurencji są trwałe i znaczne, krajowe organy regulacyjne powinny zdefiniować lokalne rynki geograficzne zgodnie z zaleceniem 2007/879/WE.

W pozostałych przypadkach organy takie powinny monitorować, czy wprowadzenie sieci dostępu nowej generacji i dalsza ewolucja warunków konkurencji w obrębie geograficznie zdefiniowanego rynku uzasadniają nałożenie zróżnicowanych środków naprawczych.

10. Jeśli w przeszłości zidentyfikowano w obrębie rynku 5 lokalne rynki geograficzne lub środki naprawcze zależne od produktów dostępu na rynku 4, które mogą stać się zbędne ze względu na wprowadzenie sieci dostępu nowej generacji, takie podziały lub środki naprawcze należy poddać przeglądowi.

Definicje

11. Do celów niniejszego zalecenia stosuje się następujące definicje:

„Sieci dostępu nowej generacji” (ang. *next generation access*, NGA) oznaczają przewodowe sieci dostępowe składające się w całości lub w części z elementów światłowodowych i mogące zapewnić świadczenie usług dostępu szerokopasmowego o wyższych parametrach (takich jak wyższa przepustowość) w porównaniu z usługami świadczonymi za pomocą istniejących sieci miedzianych. W większości przypadków sieci dostępu nowej generacji są wynikiem modernizacji już istniejącej sieci dostępowej z przewodów miedzianych lub koncentrycznych.

„Infrastruktura techniczna” oznacza fizyczne urządzenia lokalnych pętli abonenckich wykorzystywane przez operatora łączności elektronicznej do układania przewodów lokalnych pętli abonenckich, takich jak przewody miedziane, światłowodowe lub koncentryczne. Ten termin zwykle, ale nie zawsze, odnosi się do podziemnych lub napowietrznych zasobów, takich jak kanały wtórne, kanały, studzienki i maszty.

„Kanał” oznacza podziemną rurę lub kanał kablowy, przez który biegną (światłowodowe, miedziane lub koncentryczne) przewody sieci dystrybucyjnej bądź dostępowej.

„Studzienki” oznaczają otwory, zwykle z pokrywą, przez które osoba może dostać się do podziemnego pomieszczenia technicznego, gdzie mieści się punkt dostępu, aby dokonać tam połączeń na przełącznicy lub wykonać czynności konserwacyjne na podziemnych przewodach łączności elektronicznej.

„Obszarowy punkt dystrybucyjny/połączeniowy” oznacza punkt wzajemnego połączenia między sieciami dystrybucyjną i dostępową operatora sieci dostępu nowej generacji. Odpowiada on głównej przełącznicy w przypadku miedzianej sieci dostępowej. Wszystkie łącza abonenckie sieci dostępu nowej generacji w danym obszarze (zwykle mieście lub części miasta) są scentralizowane w obszarowym punkcie dystrybucyjnym/połączeniowym lub w przełącznicy światłowodowej. Za pośrednictwem przełącznicy światłowodowej pętle abonenckie sieci dostępu nowej generacji są połączone z urządzeniami sieci dystrybucyjnej operatora sieci dostępu nowej generacji lub innych operatorów, ewentualnie z wykorzystaniem pośrednich łączy dosyłowych, w przypadku których urządzenia nie są zlokalizowane wraz z pozostałymi urządzeniami w obszarowym punkcie dystrybucyjnym/połączeniowym.

„Punkt dystrybucji” oznacza węzeł pośredniczący w sieci dostępu nowej generacji, w którym jeden lub więcej przewodów światłowodowych wychodzących z obszarowego punktu dystrybucyjnego/połączeniowego (segment magistralny) podlega podziałowi i dystrybucji w celu połączenia z lokalami użytkowników końcowych (segment końcowy lub rozdzielczy). Punkt dystrybucji zasadniczo obsługuje kilka budynków lub domów. Może znajdować się w piwnicy budynku (w przypadku wielopiętrowych budynków mieszkalnych) lub na ulicy. Znajduje się w nim przełącznica umożliwiająca łączenie obustronne przewodów przyłączeniowych oraz ewentualnie urządzenia niewymagające zasilania, takie jak splityry światłowodowe.

„Segment końcowy” oznacza segment sieci dostępu nowej generacji łączący lokale użytkowników końcowych z pierwszym punktem dystrybucji. Obejmuje zatem przewody pionowe wewnątrz budynku i ewentualnie przewody poziome prowadzące do splitera światłowodowego znajdującego się w piwnicy budynku bądź w niedalekiej studziennie.

„FTTH” (ang. *fibre to the home*, światłowody doprowadzane do domu) to sieć dostępowa składająca się z przewodów światłowodowych zarówno w segmencie magistralnym, jak i rozdzielczym, tj. łącząca lokal klienta (dom lub mieszkanie w wielopiętrowych budynkach mieszkalnych) z obszarowym punktem dystrybucyjnym/połączeniowym za pomocą przewodu światłowodowego. Do celów niniejszego dokumentu termin FTTH odnosi się zarówno do przewodów światłowodowych doprowadzanych do domu, jak i do przewodów światłowodowych doprowadzanych do budynku (ang. *fibre to the building*, FTTB).

„Wielowłóknowa sieć FTTH” to forma wdrożenia sieci światłowodowej, w ramach której inwestor wdraża łącza o większej liczbie światłowodów niż jest to konieczne do jego własnych celów zarówno w segmencie magistralnym, jak i w segmencie rozdzielczym sieci dostępowej, aby sprzedawać dostęp do dodatkowych światłowodów innym operatorom, zwłaszcza w postaci nienaruszalnych praw korzystania.

„Wspólna inwestycja w sieć FTTH” oznacza porozumienie między niezależnymi dostawcami usług łączności elektronicznej, mające na celu wspólne wprowadzenie sieci FTTH, zwłaszcza w rzadziej zaludnionych obszarach. Wspólna inwestycja obejmuje różne rozwiązania prawne, ale zwykle współinwestorzy budują infrastrukturę sieciową i współdzielą dostęp fizyczny do niej.

Hurtowy (fizyczny) dostęp do infrastruktury sieciowej (rynek 4)

12. W razie stwierdzenia przypadku posiadania znaczącej pozycji rynkowej na rynku 4, krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić odpowiedni pakiet środków naprawczych, uwzględniając zwłaszcza zasady przedstawione poniżej.

Dostęp do infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej

13. Jeśli dostępne są wolne kanały, krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej. Dostęp należy zapewnić zgodnie z zasadą równoważności, przedstawioną w załączniku II.
14. Krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby dostęp do istniejącej infrastruktury technicznej był udzie-

lany po cenach zależnych od kosztów, zgodnie z załącznikiem I.

15. W przypadku gdy złożono wniosek o przygotowanie oferty ramowej dotyczącej hurtowego dostępu do infrastruktury technicznej, krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek jak najszybszego przygotowania takiej oferty. Oferta ramowa powinna zostać udostępniona nie później niż sześć miesięcy od daty złożenia wniosku.
16. Krajowe organy regulacyjne powinny, odpowiednio do zapotrzebowania rynku, zachęcać lub, jeśli jest to zgodne z prawem krajowym, zobowiązać operatora o znaczącej pozycji rynkowej budującego infrastrukturę techniczną do instalacji urządzeń o przepustowości wystarczającej, aby mogli z nich korzystać inni operatorzy.
17. Krajowe organy regulacyjne powinny współpracować z innymi organami w celu utworzenia bazy danych zawierającej informacje o lokalizacji geograficznej, dostępnej przepustowości oraz o właściwościach fizycznych całej infrastruktury technicznej, które można wykorzystać do wprowadzenia sieci światłowodowych na danym rynku lub w danym segmencie rynku. Dostęp do takiej bazy danych powinni mieć wszyscy operatorzy.

Dostęp do segmentu końcowego w przypadku sieci FTTH

18. Jeśli operator o znaczącej pozycji rynkowej wprowadza sieć FTTH, krajowe organy regulacyjne powinny, oprócz wprowadzenia obowiązku udzielenia dostępu do infrastruktury technicznej, wprowadzić obowiązek udzielenia dostępu do segmentu końcowego sieci dostępowej takiego operatora, włącznie z przewodami wewnątrz budynków. Do tego celu krajowe organy regulacyjne powinny zobowiązać operatora o znaczącej pozycji rynkowej do udzielenia szczegółowych informacji o architekturze jego sieci dostępowej i, po konsultacjach z potencjalnymi podmiotami ubiegającymi się o dostęp w sprawie opłacalnych punktów dostępu, ustalić, gdzie powinien znajdować się punkt dystrybucji segmentu końcowego sieci dostępowej do celów wprowadzenia obowiązku udzielenia dostępu zgodnie z art. 12 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE. Dokonując takich ustaleń, krajowe organy regulacyjne powinny brać pod uwagę fakt, że każdy punkt dystrybucji będzie musiał obsługiwać wystarczającą liczbę łączy użytkowników końcowych, aby był ekonomicznie opłacalny dla podmiotu ubiegającego się o dostęp.
19. Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien zostać zobowiązany do udzielenia dostępu do punktów dystrybucji zgodnie z zasadą równoważności, przedstawioną w załączniku II. W przypadku gdy złożono wniosek o przygotowanie oferty ramowej dotyczącej dostępu do segmentu końcowego, krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek jak najszybszego przygotowania takiej oferty. Oferta ramowa powinna zostać udostępniona nie później niż sześć miesięcy od daty złożenia wniosku.
20. Krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby dostęp do segmentu końcowego był udzielany po cenach zależnych od kosztów, zgodnie z załącznikiem I.
21. Krajowe organy regulacyjne powinny, odpowiednio do zapotrzebowania rynku, zachęcać lub, jeśli jest to zgodne z prawem krajowym, zobowiązać operatora o znaczącej pozycji rynkowej do wprowadzenia łączy o wielu światłowodach w segmencie końcowym.

Uwolniony dostęp do światłowodowych pętli abonenckich w przypadku sieci FTTH

22. Zgodnie z regułami ustanowionymi w dyrektywie 2002/19/WE,⁽¹⁾ jeśli operator o znaczącej pozycji rynkowej wprowadza sieć FTTH, krajowe organy regulacyjne powinny zasadniczo wprowadzić obowiązek uwolnienia dostępu do światłowodowych pętli abonenckich. Wszelkie wyjątki mogą być uzasadnione tylko w obszarach geograficznych, w których obecność kilku alternatywnych infrastruktur, np. sieci FTTH i/lub kablowych, w połączeniu z konkurencyjnymi ofertami dostępu doprowadzi do skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla. Wprowadzeniu obowiązku uwolnienia dostępu do światłowodowych pętli abonenckich powinny towarzyszyć właściwe środki zapewniające kolokację i dosył. Dostępu należy udzielać w najbardziej dogodnym punkcie sieci, którym zwykle jest obszarowy punkt dystrybucyjny/połączeniowy.
23. Krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek uwolnienia dostępu do światłowodowych pętli abonenckich bez względu na architekturę sieci i technologię zastosowaną przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej.
24. Obowiązująca oferta ramowa dotycząca uwolnienia pętli abonenckich powinna zostać w najwcześniejszym możliwym terminie uzupełniona o uwolniony dostęp do światłowodowych pętli abonenckich. Załącznik II do dyrektywy 2002/19/WE zawiera minimalną listę warunków, które muszą zostać uwzględnione w ofercie ramowej dotyczącej uwolnienia pętli abonenckich oraz które powinny mieć zastosowanie, odpowiednio, do uwolnionego dostępu do światłowodowych pętli abonenckich. Oferta ramowa powinna zostać udostępniona w najwcześniejszym możliwym terminie, a w każdym razie nie później niż sześć miesięcy po wprowadzeniu przez krajowy organ regulacyjny obowiązku udzielenia dostępu.
25. Cena dostępu do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich powinna być uzależniona od kosztów. Krajowe organy regulacyjne powinny również należycie uwzględnić dodatkowe i wymierne ryzyko inwestycyjne ponoszone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej przy ustalaniu ceny dostępu do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich. Zasadniczo ryzyko to powinna odzwierciedlać premia zawarta w koszcie kapitału dla odnośnej inwestycji, zgodnie z załącznikiem I.
26. Krajowe organy regulacyjne powinny również ocenić systemy ustalania cen proponowane przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej w celu dywersyfikacji ryzyka inwestycji. Powinny zatwierdzać takie systemy tylko wówczas, gdy są przekonane, że operator o znaczącej pozycji rynkowej udzielił wszystkich istotnych informacji odnoszących się do inwestycji i tylko wówczas, gdy takie systemy nie mają dyskryminującego bądź wyłączonego skutku. Kryteria oceny takich systemów ustalania cen przedstawiono w załączniku I.
27. W takich przypadkach krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby pozostała wystarczająca marża między cenami hurtowymi i detalicznymi, umożliwiającą efektywnemu konkurentowi wejście na rynek. Krajowe organy regulacyjne powinny zatem weryfikować postępowanie operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie ustalania cen, stosując w tym celu odpowiednio określony test zawężenia marży w odpowiednich ramach czasowych.

Powinny z góry określić metodologię stosowaną w celu określenia kryterium przypisania, parametry testu zawężenia marży i mechanizmy środków naprawczych w razie stwierdzenia zawężenia marży.

28. Jeśli warunki konkurencji w obszarze objętym wspólnym wprowadzeniem wielowłóknowej sieci FTTH przez kilku współinwestorów różnią się znacznie, tj. w stopniu uzasadniającym zdefiniowanie osobnego rynku geograficznego, krajowe organy regulacyjne powinny rozważyć, w ramach analizy rynku, czy biorąc pod uwagę poziom konkurencji w zakresie infrastruktury, będący wynikiem wspólnej inwestycji, stwierdzenie przypadku posiadania znaczącej pozycji rynkowej w przypadku takiego rynku jest zasadne. W tym kontekście krajowe organy regulacyjne powinny w szczególności rozważyć, czy każdy ze współinwestorów korzysta ze ściśle równoważnego i zależnego od kosztów dostępu do wspólnej infrastruktury oraz czy współinwestorzy skutecznie konkurują na rynku niższego szczebla. Powinny także sprawdzić, czy współinwestorzy zapewniają wystarczającą przepustowość kanałów, umożliwiającą stronom trzecim korzystanie z takich kanałów i uzależniony od kosztów dostęp do nich.

Obowiązki w zakresie dostępu do sieci FTTN

29. Krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek uwolnienia dostępu do miedzianych podpętli. Środek naprawczy w zakresie uwolnienia miedzianych podpętli należy uzupełnić środkami w zakresie dosyłu, w tym, w razie potrzeby, dosyłu z wykorzystaniem łączy światłowodowych i Ethernet, oraz środkami pomocniczymi zapewniającymi skuteczność i wykonalność takiego środka, w tym niedyskryminującym dostępem do urządzeń kolokacji lub, w razie ich braku, dostępem do równoważnej kolokacji. Oferta ramowa powinna zostać udostępniona w najwcześniejszym możliwym terminie, a w każdym razie nie później niż sześć miesięcy po wprowadzeniu przez krajowy organ regulacyjny obowiązku udzielenia dostępu.
30. Kiedy krajowe organy regulacyjne wprowadzą obowiązek uwolnienia miedzianych podpętli, operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien być zobowiązany do uzupełnienia istniejącej oferty ramowej dotyczącej uwolnienia pętli abonenckich o wszystkie niezbędne elementy. Cena dostępu do wszystkich elementów powinna być uzależniona od kosztów, zgodnie z załącznikiem I.

Hurtowe usługi dostępu szerokopasmowego (rynek 5)

31. W razie stwierdzenia przypadku posiadania znaczącej pozycji rynkowej na rynku 5, należy utrzymać lub zmienić środki naprawcze w zakresie hurtowego dostępu szerokopasmowego w odniesieniu do istniejących usług i ich zamienników strukturalnych. Krajowe organy regulacyjne powinny uznać hurtowy dostęp szerokopasmowy za pomocą łączy VDSL jako zamiennik strukturalny dla istniejącego hurtowego dostępu szerokopasmowego za pośrednictwem wyłącznie miedzianych pętli abonenckich.
32. Krajowe organy regulacyjne powinny zobowiązać operatora o znaczącej pozycji rynkowej do udostępnienia nowych produktów hurtowego dostępu szerokopasmowego w zasadzie co najmniej sześć miesięcy zanim taki operator lub jego podmiot zależny zajmujący się sprzedażą detaliczną wprowadzi do obrotu własne odpowiednie usługi detaliczne dostępu nowej generacji, o ile nie ma innych skutecznych zabezpieczeń gwarantujących niedyskryminację.

⁽¹⁾ Zob. w szczególności motywy 19.

33. Krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić obowiązek udostępnienia różnych produktów hurtowych optymalnie odzwierciedlających, pod względem szerokości pasma i jakości, możliwości techniczne właściwe infrastrukturze dostępu nowej generacji, w sposób umożliwiający operatorom alternatywnym skuteczną konkurencję, w tym w zakresie usług dla przedsiębiorstw.
34. Krajowe organy regulacyjne powinny współpracować ze sobą w celu zdefiniowania odpowiednich specyfikacji technicznych dla produktów hurtowych dostępu szerokopasmowego udostępnianych za pośrednictwem sieci dostępu nowej generacji oraz udzielać informacji międzynarodowym instytucjom normalizacyjnym w celu ułatwiania rozwoju odpowiednich norm branżowych.
35. Krajowe organy regulacyjne powinny w zasadzie stosować zasadę orientacji kosztowej w odniesieniu do produktów hurtowych dostępu szerokopasmowego, których udostępnienie nakazały, zgodnie z załącznikiem I, biorąc pod uwagę różnice w szerokości pasma i jakości różnych ofert hurtowych.
36. Krajowe organy regulacyjne powinny przeanalizować, czy obowiązek stosowania zasady orientacji kosztowej w przypadku produktów hurtowych dostępu szerokopasmowego, których udostępnienie nakazały, jest konieczny w celu osiągnięcia skutecznej konkurencji w przypadku gdy okazało się, że rozdział funkcjonalny lub inne formy rozdziału efektywnie gwarantują równowagę dostępu. W razie braku orientacji kosztowej krajowe organy regulacyjne powinny monitorować postępowanie operatora o znaczącej pozycji rynkowej w zakresie ustalania cen, stosując odpowiednio określony test zawężenia marży.
37. Jeśli krajowe organy regulacyjne uznają, że w danym obszarze geograficznym zapewniono skuteczny dostęp do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich sieci operatora o znaczącej pozycji rynkowej oraz że taki dostęp prawdopodobnie doprowadzi do skutecznej konkurencji na rynku niższego szczebla, powinny rozważyć zniesienie obowiązku hurtowego dostępu do usług szerokopasmowej transmisji danych w odnośnym obszarze.
38. Sprawdzając, czy w przypadku wspólnej inwestycji ma miejsce przypadek posiadania znaczącej pozycji rynkowej, krajowe organy regulacyjne powinny kierować się zasadami określonymi w pkt 28.
39. Należy utrzymać obowiązki ciążące na operatorach o znaczącej pozycji rynkowej w odniesieniu do rynków 4 i 5 i ich powinno się znosić w związku ze zmianami w obecnej architekturze i technologii sieciowej, o ile operator o znaczącej pozycji rynkowej i operatorzy korzystający obecnie z dostępu do jego sieci nie osiągną porozumienia w sprawie właściwej ścieżki migracji. W razie braku takiego porozumienia krajowe organy regulacyjne powinny dopilnować, aby, uwzględniając w stosownych przypadkach warunki krajowe, operatorzy alternatywni zostali poinformowani nie mniej niż pięć lat przed ewentualnym wycofaniem z eksploatacji punktów wzajemnego połączenia, takich jak centrala obsługująca lokalną pętlę abonencką. Ten okres może być krótszy niż pięć lat, jeśli w punkcie wzajemnego połączenia zostanie zapewniony w pełni równoważny dostęp.
40. Krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić w życie przejrzyste ramy migracji z sieci miedzianych do światłowodowych. Powinny dopilnować, aby systemy i procedury stosowane przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, w tym systemy wsparcia operacyjnego, były zaprojektowane w sposób ułatwiający operatorom alternatywnym przejście na produkty wykorzystujące sieci dostępu nowej generacji.
41. Krajowe organy regulacyjne powinny wykorzystać uprawnienia przysługujące im na podstawie art. 5 dyrektywy 2002/21/WE, aby uzyskać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej informacje o wszelkich planach modyfikacji sieci mogących mieć wpływ na warunki konkurencji na danym rynku lub w danej części rynku. W przypadku gdy operator o znaczącej pozycji rynkowej przewiduje zastąpienie części swojej istniejącej miedzianej sieci dostępowej światłowodową siecią dostępową oraz planuje wycofanie z eksploatacji obecnie używanych punktów wzajemnego połączenia, krajowe organy regulacyjne powinny zgodnie z art. 9 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE dopilnować, aby przedsiębiorstwa korzystające z dostępu do sieci takiego operatora otrzymały we właściwym czasie wszystkie niezbędne informacje umożliwiające im odpowiednie dostosowanie własnych sieci i planów rozbudowy sieci. Powinny zdefiniować format i poziom szczególności takich informacji oraz zapewnić zachowanie ścisłej poufności ujawnionych informacji.
42. Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 września 2010 r.

Migracja

39. Należy utrzymać obowiązki ciążące na operatorach o znaczącej pozycji rynkowej w odniesieniu do rynków 4 i 5 i ich powinno się znosić w związku ze zmianami

W imieniu Komisji
Neelie KROES
Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Zasady ustalania cen i ryzyko**1. WSPÓLNE ZASADY USTALANIA CEN ZA DOSTĘP DO SIECI DOSTĘPU NOWEJ GENERACJI**

Zgodnie z art. 8 ust. 2 dyrektywy 2002/21/WE krajowe organy regulacyjne mają wspierać konkurencję w dziedzinie udostępniania sieci i usług łączności elektronicznej oraz urządzeń towarzyszących i usług, m.in. wspierając efektywne inwestowanie w dziedzinie infrastruktury. Określając podstawę kosztów na potrzeby obowiązków w zakresie ustalania cen w zależności od ponoszonych kosztów, zgodnie z art. 13 ust. 1 dyrektywy 2002/19/WE, krajowe organy regulacyjne powinny rozważyć, czy powielanie odnośnej infrastruktury dostępowej sieci dostępu nowej generacji jest wykonalne i efektywne z ekonomicznego punktu widzenia. Jeśli tak nie jest, celem nadrzędnym jest zapewnienie prawdziwej równości szans jednostek operatora o znaczącej pozycji rynkowej działających na rynku niższego szczebla i alternatywnych operatorów sieci. Spójne podejście w zakresie regulacji może zatem oznaczać, że krajowe organy regulacyjne będą używać różnych podstaw kosztów do obliczania zależnych od kosztów cen zasobów poddających się i niepoddających się odtworzeniu lub przynajmniej dostosowywać parametry na potrzeby metodologii obliczania kosztów w przypadku tych drugich zasobów.

W przypadkach gdy opłacalność inwestycji w sieci dostępu nowej generacji zależy od niepewnych czynników, takich jak założenia dotyczące znacznie wyższych wartości średniego przychodu na użytkownika lub zwiększonych udziałów w rynku, krajowe organy regulacyjne powinny ocenić, czy koszt kapitału odzwierciedla większe ryzyko inwestycyjne w porównaniu z inwestycją w obecne sieci miedziane. Można także skorzystać z dodatkowych mechanizmów podziału ryzyka inwestycyjnego między inwestorów i podmioty ubiegające się o dostęp oraz wspierania penetracji rynku, takich jak ustalanie długoterminowych cen dostępu czy rabaty ilościowe. Krajowe organy regulacyjne powinny poddawać takie mechanizmy ustalania cen przeglądowi zgodnie z kryteriami określonymi w sekcjach 7 i 8 poniżej.

W celu wyegzekwowania obowiązków związanych z ustalaniem cen w zależności od ponoszonych kosztów krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić rozdzielność księgową zgodnie z art. 11 dyrektywy 2002/19/WE. Oddzielne rachunki dla sieci dostępu nowej generacji i/lub elementów usług, w przypadku których wprowadzono obowiązek udzielenia dostępu, powinny zostać ustanowione w sposób umożliwiający krajowemu organowi regulacyjnemu (i) identyfikację kosztów wszystkich odnośnych zasobów do celów określenia cen dostępu (włącznie z amortyzacją i zmianami wyceny); oraz (ii) skuteczne monitorowanie, czy operator o znaczącej pozycji rynkowej udziela dostępu innym uczestnikom rynku i własnym jednostkom działającym na rynku niższego szczebla na tych samych warunkach i po tych samych cenach. Takie monitorowanie powinno obejmować przeprowadzanie testów zawężenia marży. W celu uniknięcia podwójnego naliczania koszty należy rozdzielać na podstawie obiektywnych kryteriów między różne produkty hurtowe i detaliczne wykorzystujące takie przepustowości.

Krajowe organy regulacyjne powinny oszacować koszty przyrostowe wymagane do zapewnienia dostępu do odnośnych urządzeń. Takie koszty obejmują zamawianie i rezerwowanie dostępu do infrastruktury technicznej lub światłowodów, koszty eksploatacji i konserwacji systemów informatycznych oraz koszty operacyjne związane z zarządzaniem produktem hurtowym. Te koszty powinny zostać rozdzielone proporcjonalnie między wszystkie przedsiębiorstwa korzystające z dostępu, w tym jednostki operatora o znaczącej pozycji rynkowej działające na rynku niższego szczebla.

2. USTALANIE CEN DOSTĘPU DO INFRASTRUKTURY TECHNICZNEJ

Należy wprowadzić obowiązek udzielenia dostępu, po cenach uzależnionych od kosztów, do istniejącej infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej na rynku 4. Krajowe organy regulacyjne powinny regulować ceny dostępu do takiej infrastruktury w sposób zgodny z metodologią zastosowaną do ustalenia cen dostępu do uwolnionych lokalnych miedzianych pętli abonenckich. Powinny dopilnować, aby ceny dostępu odzwierciedlały koszty rzeczywiście ponoszone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. W szczególności powinny uwzględnić rzeczywiste okresy eksploatacji odnośnej infrastruktury i możliwe korzyści, jakie wdrożenie przyniesie operatorowi o znaczącej pozycji rynkowej. Ceny dostępu powinny odzwierciedlać faktyczną wartość odnośnej infrastruktury, włącznie z jej amortyzacją.

Ustalając ceny dostępu do infrastruktury technicznej, krajowe organy regulacyjne nie powinny uważać profilu ryzyka za inny niż w przypadku infrastruktury miedzianej, z wyjątkiem sytuacji, w których operator o znaczącej pozycji rynkowej musi ponieść szczególne koszty techniczne w związku z wprowadzeniem sieci dostępu nowej generacji, wykraczające poza zwykłe koszty konserwacji.

3. USTALANIE CEN DOSTĘPU DO SEGMENTU KOŃCOWEGO W PRZYPADKU SIECI FTTH

Krajowe organy regulacyjne powinny ustalać ceny dostępu do punktu dystrybucji w sposób zgodny z metodologią zastosowaną do ustalenia cen dostępu do uwolnionych lokalnych miedzianych pętli abonenckich. Powinny dopilnować, aby ceny dostępu odzwierciedlały koszty rzeczywiście ponoszone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej i obejmowały, jeśli jest to właściwe, wyższą premię za ryzyko odpowiadającą ewentualnemu dodatkowemu i wymiernemu ryzyku ponoszonemu przez takiego operatora.

4. USTALANIE CEN DOSTĘPU DO ŚWIATŁOWODÓW W OBSZAROWYM PUNKCIE DYSTRYBUCYJNYM/POŁĄCZENIOWYM W PRZYPADKU SIECI FTTH (UWOLNIONE ŚWIATŁOWODOWE PĘTLE ABONENCKIE)

Ustalając ceny dostępu do uwolnionych światłowodowych pętli abonenckich, krajowe organy regulacyjne powinny uwzględnić wyższą premię za ryzyko odpowiadającą ewentualnemu dodatkowemu i wymiernemu ryzyku inwestycyjnemu ponoszonemu przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Wysokość premii za ryzyko należy oszacować stosując metodologię przedstawioną w sekcji 6 poniżej. Zgodnie z sekcjami 7 i 8 poniżej można zapewnić dodatkową elastyczność cenową.

Zgodnie z zasadą niedyskryminacji, cena naliczana jednostkom operatora o znaczącej pozycji rynkowej działającym na rynku niższego szczebla powinna być taka sama jak cena naliczana stronom trzecim.

5. USTALANIE CEN DOSTĘPU DO MIEDZIANYCH PODPĘTLI W PRZYPADKU SIECI FTTN

Krajowe organy regulacyjne powinny wprowadzić zależny od kosztów dostęp do wszystkich elementów niezbędnych dla uwolnienia podpetli, w tym do środków w zakresie dosyłu i pomocniczych środków naprawczych, takich jak niedyskryminujący dostęp do urządzeń kolokacji lub, w razie ich braku, dostęp do równoważnej kolokacji.

Regulowane ceny dostępu nie powinny być wyższe niż koszty ponoszone przez efektywnego operatora. W związku z tym krajowe organy regulacyjne mogą rozważyć ocenę tych kosztów z wykorzystaniem modelowania oddolnego lub wartości odniesienia, jeśli są dostępne.

Ustalając cenę dostępu do miedzianych podpetli, krajowe organy regulacyjne nie powinny uważać profilu ryzyka za inny niż w przypadku infrastruktury miedzianej.

6. KRYTERIA USTALANIA PREMII ZA RYZYKO

Ryzyko inwestycyjne należy zrównoważyć za pomocą premii za ryzyko uwzględnionej w koszcie kapitału. Zwrot z kapitału dopuszczony *ex ante* w przypadku inwestycji w sieci dostępu nowej generacji powinien zapewniać równowagę między, z jednej strony, zapewnieniem odpowiednich bodźców inwestycyjnych dla przedsiębiorstw (co oznacza wystarczająco wysoką stopę zwrotu) a promowaniem efektywności alokacyjnej, zrównoważonej konkurencji i maksymalnych korzyści dla konsumentów z drugiej strony (co oznacza stopę zwrotu, która nie jest nadmiernie wysoka). W tym celu w okresie zwrotu inwestycji krajowe organy regulacyjne powinny, jeśli jest to uzasadnione, uwzględnić dodatek odzwierciedlający ryzyko inwestycyjne podczas kalkulacji średniego ważonego kosztu kapitału, jaką przeprowadza się obecnie przy ustalaniu ceny dostępu do uwolnionych miedzianych pętli abonenckich. Kalibracja strumieni dochodów na potrzeby obliczenia średniego ważonego kosztu kapitału powinna uwzględniać wszystkie wymiary zainwestowanego kapitału, w tym odpowiednie koszty pracy, koszty montażu, przewidywane przyrosty wydajności i końcową wartość zasobów, zgodnie z motywem 20 dyrektywy 2002/19/WE.

Krajowe organy regulacyjne powinny oszacować ryzyko inwestycyjne m.in. biorąc pod uwagę następujące czynniki niepewności: (i) niepewność w odniesieniu do zapotrzebowania detalicznego i hurtowego; (ii) niepewność w odniesieniu do kosztów wprowadzenia, prac z zakresu infrastruktury technicznej i wykonawstwa kierowniczego; (iii) niepewność w odniesieniu do postępu technologicznego; (iv) niepewność w odniesieniu do dynamiki rynku i zmieniającej się sytuacji konkurencyjnej, na przykład pod względem konkurencji w zakresie infrastruktury i/lub sieci przewodowych; oraz (v) niepewność makroekonomiczna. Z czasem te czynniki mogą ulec zmianie, w szczególności ze względu na progresywny wzrost zaspokajanego zapotrzebowania hurtowego i detalicznego. Dlatego też krajowe organy regulacyjne powinny w regularnych odstępach czasowych dokonywać przeglądów sytuacji i dostosowywać w czasie wysokość premii za ryzyko, biorąc pod uwagę zmienność powyższych czynników.

Kryteria takie jak występowanie korzyści skali (zwłaszcza jeśli dokonuje się inwestycji tylko w obszarach miejskich), duże udziały w rynku detalicznym, kontrola nad podstawową infrastrukturą, oszczędności pod względem wydatków operacyjnych, wpływy ze sprzedaży nieruchomości, a także uprzywilejowany dostęp do rynków kapitałowych, w tym kapitału dłużnego, prawdopodobnie zminimalizują ryzyko inwestycji w sieci dostępu nowej generacji ponoszone przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Także te aspekty powinny być poddawane okresowej ocenie przez krajowe organy regulacyjne w związku z przeglądem premii za ryzyko.

Powyższe względy odnoszą się w szczególności do inwestycji w sieci FTTH. Z kolei inwestycje w sieci FTTN, stanowiące częściową modernizację istniejących sieci dostępowych (takich jak na przykład VDSL), mają zwykle znacznie niższy profil ryzyka niż inwestycje w sieci FTTH, przynajmniej w gęsto zaludnionych obszarach. W szczególności towarzyszy im mniejsza niepewność w odniesieniu do zapotrzebowania na szerokość pasma zapewnianą przez sieci FTTN/VDSL, a poza tym niższe są ogólne wymagania kapitałowe. Dlatego też o ile regulowane ceny hurtowego dostępu szerokopasmowego dla sieci FTTN/VDSL powinny uwzględniać ewentualne ryzyko inwestycyjne, to nie należy zakładać, że jest to ryzyko podobnego rzędu, co ryzyko związane z sieciami FTTH w odniesieniu do hurtowych produktów dostępu. Ustalając premie za ryzyko dla hurtowego dostępu szerokopasmowego za pośrednictwem sieci FTTN/VDSL, krajowe organy regulacyjne powinny należycie uwzględnić te czynniki oraz zasadniczo nie powinny zatwierdzać systemów ustalania cen omówionych w sekcjach 7 i 8 poniżej. W celu określenia metod ustalania wysokości premii za ryzyko powinny przeprowadzić konsultacje społeczne.

7. KRYTERIA OCENY USTALANIA DŁUGOTERMINOWYCH CEN DOSTĘPU W PRZYPADKU SIECI FTTH

Ceny dostępu skorygowane z uwzględnieniem ryzyka w odniesieniu do dostępu długoterminowego mogą zmieniać się w czasie, w którym podejmowane są zobowiązania w zakresie dostępu. Ceny w przypadku długoterminowych umów o dostępie byłyby niższe w przeliczeniu na łącze dostępowe niż w przypadku krótkoterminowych umów o dostępie. Długoterminowe ceny dostępu powinny odzwierciedlać jedynie ograniczenie ryzyka ponoszonego przez inwestora i dlatego nie mogą być niższe niż zależna od kosztu cena, do której nie dodaje się żadnej wyższej premii za ryzyko odpowiadającej systematycznemu ryzyku inwestycyjnemu. W ramach umów długoterminowych nowi uczestnicy rynku zyskiwaliby pełną kontrolę nad zasobami fizycznymi, a także możliwość zaangażowania się we wtórną sprzedaż. Umowy krótkoterminowe dostępne byłyby bez długotrwałych zobowiązań, a zatem ceny naliczane w ich ramach byłyby wyższe w przeliczeniu na łącze dostępowe, gdyż ceny dostępu odzwierciedlałyby potencjalną wartość związaną z elastycznością takich form dostępu, korzystną dla podmiotu ubiegającego się o dostęp.

W związku z ustalaniem długoterminowych cen dostępu możliwe jest jednak wystąpienie z czasem nadużyć ze strony operatora o znaczącej pozycji rynkowej, sprzedającego usługi detaliczne po cenach niższych od cen regulowanych usług hurtowych (może on naliczać swoim jednostkom detalicznym działającym na rynku niższego szczebla niskie ceny odpowiadające zobowiązaniom długoterminowym) i zamykającego w ten sposób dostęp do rynku. Ponadto operatorzy alternatywni z mniejszymi bazami klientów i niejasnymi perspektywami biznesowymi stoją w obliczu większego ryzyka. Mogą nie być w stanie podjąć zobowiązania do zakupów w długim okresie. W związku z tym mogą być zmuszeni do rozłożenia inwestycji w czasie i zakupu regulowanego dostępu na dalszym etapie.

Z tych względów ustalanie długoterminowych cen dostępu byłoby akceptowalne jedynie w przypadku zapewnienia przez krajowe organy regulacyjne spełnienia następujących warunków:

- a) ceny zobowiązań długoterminowych odzwierciedlają jedynie ograniczenie ryzyka ponoszonego przez inwestora; oraz
- b) w odpowiednich ramach czasowych istnieje wystarczająca marża między cenami hurtowymi i detalicznymi, umożliwiającą efektywnemu konkurentowi wejście na rynek niższego szczebla.

8. KRYTERIA OCENY RABATÓW ILOŚCIOWYCH W PRZYPADKU SIECI FTTH

Ceny dostępu skorygowane z uwzględnieniem ryzyka w odniesieniu do rabatów ilościowych odzwierciedlają fakt, że ryzyko inwestycyjne zmniejsza się wraz ze wzrostem łącznej liczby światłowodowych pętli abonenckich już sprzedanych w danym obszarze. Ryzyko inwestycyjne jest ściśle powiązane z liczbą światłowodowych pętli abonenckich, które pozostają nieużywane. Im większy udział używanych pętli, tym niższe ryzyko. Ceny dostępu mogą zatem zmieniać się odpowiednio do wielkości zakupów. Należy zatwierdzić jednolity rabat, który powinien być dostępny po tej samej cenie w przeliczeniu na łącze dla wszystkich kwalifikujących się operatorów. Krajowe organy regulacyjne powinny określić przepustowość łączy, które muszą zostać zakupione, aby możliwe było uzyskanie takiego rabatu ilościowego, z uwzględnieniem szacowanej minimalnej skali operacyjnej niezbędnej, by podmiot ubiegający się o dostęp mógł skutecznie konkurować na rynku oraz z uwzględnieniem potrzeby utrzymania struktury rynku, w ramach której działa wystarczająca liczba kwalifikujących się operatorów, aby zapewnić efektywną konkurencję. Rabat ilościowy powinien odzwierciedlać jedynie ograniczenie ryzyka ponoszonego przez inwestora i dlatego nie może skutkować cenami dostępu niższymi niż zależna od kosztu cena, do której nie dodaje się żadnej wyższej premii za ryzyko odpowiadającej systematycznemu ryzyku inwestycyjnemu. Biorąc pod uwagę, że premia za ryzyko w normalnych okolicznościach powinna zmniejszyć się po ogólnym wzroście wartości zaspokajanego zapotrzebowania detalicznego i hurtowego, rabat ilościowy również powinien ulec odpowiedniemu zmniejszeniu i nie może być dłużej uzasadniony, gdy zapotrzebowanie detaliczne i hurtowe zostało w dużym stopniu zaspokojone.

Krajowe organy regulacyjne powinny akceptować rabat ilościowy tylko z zastrzeżeniem spełnienia następujących warunków:

- a) jednolity rabat ilościowy oblicza się dla danego obszaru, którego wielkość ustala odpowiednio krajowy organ regulacyjny uwzględniając warunki i architekturę sieci w danym kraju, a stosuje się na takich samych warunkach w odniesieniu do wszystkich podmiotów ubiegających się o dostęp, które w danym obszarze są gotowe do zakupu co najmniej łączy o przepustowości umożliwiającej uzyskanie rabatu; oraz
- b) rabat ilościowy odzwierciedla jedynie ograniczenie ryzyka ponoszonego przez inwestora; oraz
- c) w odpowiednich ramach czasowych istnieje wystarczająca marża między cenami hurtowymi i detalicznymi, umożliwiającą efektywnemu konkurentowi wejście na rynek.

ZAŁĄCZNIK II

Zastosowanie zasady równoważności w odniesieniu do dostępu do infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej do celów wprowadzenia sieci dostępu nowej generacji**1. ZASADA RÓWNOWAŻNOŚCI**

Dostęp do infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej może stanowić istotny wkład we wprowadzenie sieci dostępu nowej generacji. Dla zapewnienia równych szans nowym uczestnikom rynku i takiemu operatorowi ważne jest, aby taki dostęp był udzielany na zasadzie ścisłej równoważności. Krajowe organy regulacyjne powinny wymagać od operatora o znaczącej pozycji rynkowej udzielenia dostępu do swojej infrastruktury technicznej na tych samych warunkach wewnętrznym i zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp. W szczególności taki operator powinien udostępniać wszystkie niezbędne informacje dotyczące właściwości infrastruktury oraz stosować te same procedury zamawiania i rezerwowania dostępu. Oferty ramowe i gwarancje jakości świadczonych usług mają kluczowe znaczenie w zapewnieniu właściwego zastosowania zasady równoważności. I odwrotnie, jest ważne, aby wszelka asymetryczna wiedza posiadana przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej, dotycząca planów wdrożeniowych zewnętrznych podmiotów ubiegających się o dostęp, nie została wykorzystana przez takiego operatora w celu uzyskania niewłaściwej przewagi handlowej.

2. INFORMACJE O INFRASTRUKTURZE TECHNICZNEJ I PUNKTACH DYSTRYBUCJI

Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien zapewnić zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp ten sam poziom informacji o swojej infrastrukturze technicznej i punktach dystrybucji, jaki zapewnia podmiotom wewnętrznym. Takie informacje powinny obejmować organizację infrastruktury technicznej, a także właściwości techniczne różnych elementów, z których składa się infrastruktura. Jeśli dostępne są odpowiednie informacje, należy podać lokalizację geograficzną takich elementów, w tym kanałów, masztów i innych zasobów fizycznych (np. studzienek), a także określić dostępną przestrzeń w kanałach. Należy także podać lokalizację geograficzną punktów dystrybucji oraz przedstawić listę podłączonych budynków.

Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien określić wszystkie zasady interwencji oraz warunki techniczne w zakresie dostępu do i korzystania z infrastruktury technicznej oraz punktów dystrybucji, a także z różnych elementów, z których składa się infrastruktura. Do zewnętrznych i wewnętrznych podmiotów ubiegających się o dostęp powinny mieć zastosowanie te same zasady i warunki.

Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien zapewnić narzędzia służące do zagwarantowania odpowiedniego dostępu do informacji, takie jak łatwo dostępne katalogi, bazy danych czy portale internetowe. Informacje powinny być regularnie aktualizowane, z uwzględnieniem ewolucji i rozwoju infrastruktury oraz dodatkowych zgromadzonych informacji, w szczególności w związku z projektami wprowadzenia sieci światłowodowych przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej lub inne podmioty ubiegające się o dostęp.

3. ZAMAWIANIE I REZERWOWANIE DOSTĘPU

Operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien wprowadzić procedury i narzędzia niezbędne dla zapewnienia efektywnego dostępu do i korzystania z infrastruktury technicznej oraz punktów dystrybucji, a także z różnych elementów, z których składa się infrastruktura. W szczególności operator o znaczącej pozycji rynkowej powinien zapewnić zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp kompleksowe systemy zamawiania, rezerwowania i zarządzania awariami równoważne systemom zapewnianym wewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp. Dotyczy to również środków mających na celu zmniejszenie zagęszczenia przewodów w obecnie używanych kanałach.

Wnioski o informacje o infrastrukturze technicznej, punktach dystrybucji i różnych elementach, z których składa się infrastruktura, o dostęp do nich i korzystanie z nich, składane przez zewnętrzne podmioty ubiegające się o dostęp rozpatrywane są w takich samych terminach, jak równoważne wnioski składane przez wewnętrzne podmioty ubiegające się o dostęp. Należy zapewnić ten sam poziom widoczności realizacji wniosków, a odpowiedzi negatywne powinny być obiektywnie uzasadnione.

Systemy informatyczne operatora o znaczącej pozycji rynkowej powinny rejestrować decyzje podejmowane w związku z wnioskami, a rejestrowane informacje powinny być dostępne dla krajowego organu regulacyjnego.

4. WSKAŹNIKI POZIOMU ŚWIADCZONYCH USŁUG

W celu zagwarantowania, że dostęp do infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej i korzystanie z tej infrastruktury są umożliwiane na równoważnych zasadach, należy zdefiniować wskaźniki poziomu świadczonych usług i obliczać je zarówno dla wewnętrznych, jak i zewnętrznych podmiotów ubiegających się o dostęp. Wskaźniki poziomu świadczonych usług powinny mierzyć sposób reakcji operatora o znaczącej pozycji rynkowej na wnioski o przeprowadzenie działań niezbędnych dla zapewnienia dostępu do jego infrastruktury technicznej. Docelowe poziomy świadczonych usług powinny być uzgadniane z podmiotami ubiegającymi się o dostęp.

Wskaźniki poziomu świadczonych usług powinny obejmować opóźnienia w reagowaniu na wnioski o informacje o dostępności elementów infrastruktury, w tym kanałów, masztów, innych zasobów fizycznych (np. studzienek) lub punktów dystrybucji; opóźnienia w reagowaniu na wnioski o możliwość korzystania z elementów infrastruktury; miarę reagowania w zakresie rozstrzygania wniosków o dostęp do elementów infrastruktury i o korzystanie z nich; miarę reagowania w zakresie procesu usuwania awarii.

Wskaźniki poziomu świadczonych usług powinny być obliczane w regularnych, ustalonych odstępach czasowych i przekazywane zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp. Krajowy organ regulacyjny powinien kontrolować, czy poziom usług świadczonych zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp jest równoważny poziomowi usług świadczonych wewnętrznie przez operatora o znaczącej pozycji rynkowej. Operator taki powinien zobowiązać się do odpowiedniej rekompensaty w przypadku niemożności zapewnienia docelowego poziomu usług uzgodnionego z zewnętrznymi podmiotami ubiegającymi się o dostęp.

5. OFERTA RAMOWA

W ofercie ramowej należy opublikować różne elementy wymagane dla zapewnienia równoważnego dostępu do infrastruktury technicznej operatora o znaczącej pozycji rynkowej, jeżeli podmiot ubiegający się o dostęp złożył wniosek o taką ofertę. Taka oferta powinna obejmować co najmniej właściwe procedury i narzędzia służące do pobierania informacji o zasobach z zakresu infrastruktury technicznej; opisywać warunki dostępu do różnych elementów składających się na infrastrukturę techniczną oraz korzystania z nich; zawierać procedury i narzędzia służące do zamawiania i rezerwowania dostępu oraz zarządzania usterkami; a także ustalać docelowe poziomy świadczonych usług i sankcje za nieosiągnięcie tych poziomów. Podmiotom wewnętrznym należy udzielać dostępu na takich samych warunkach, jakie zawarto w ofercie ramowej przedstawionej zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp.

6. MONITOROWANIE PRZEZ KRAJOWY ORGAN REGULACYJNY

Krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić skuteczne zastosowanie zasady równoważności. W tym celu powinny dopilnować, aby w odpowiedzi na stosowny wniosek oferta ramowa dotycząca dostępu do infrastruktury technicznej była przekazywana we właściwym terminie zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp. Ponadto powinny dopilnować, aby oprócz sprawozdań dotyczących poziomu usług operatorzy o znaczącej pozycji rynkowej rejestrowali wszystkie elementy niezbędne do monitorowania zgodności z wymogiem równoważności dostępu. Takie informacje powinny umożliwiać krajowym organom regulacyjnym prowadzenie regularnych kontroli, weryfikację, czy operator o znaczącej pozycji rynkowej zapewnia zewnętrznym podmiotom ubiegającym się o dostęp wymagany poziom informacji, oraz czy procedury zamawiania i rezerwowania dostępu są właściwie stosowane.

Ponadto krajowe organy regulacyjne powinny zapewnić dostępność przyspieszonej procedury rozstrzygania sporów *ex post*.

7. ASYMETRIA INFORMACJI

Operator zasiadający dysponuje uprzednią wiedzą o planach wdrożeniowych zewnętrznych podmiotów ubiegających się o dostęp. Aby zapobiec wykorzystaniu takich informacji w celu uzyskania niewłaściwej przewagi konkurencyjnej, operator o znaczącej pozycji rynkowej kontrolujący infrastrukturę techniczną nie powinien udostępniać ich swoim jednostkom detalicznym działającym na rynku niższego szczebla.

Krajowe organy regulacyjne powinny co najmniej dopilnować, aby osoby zaangażowane w działalność jednostek detalicznych operatora o znaczącej pozycji rynkowej nie mogły uczestniczyć w strukturach przedsiębiorstwa takiego operatora odpowiedzialnych, bezpośrednio lub pośrednio, za zarządzanie dostępem do infrastruktury technicznej.

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

